

THE CRIME OF PUBLICLY DISCLAIMING INFORMATION TO THE PUBLIC ADDED TO THE TURKISH CRIMINAL LAW NO. 5237 BY THE DISINFORMATION LAW

DEZENFORMASYON YASASI
İLE 5237 SAYILI TÜRK CEZA
KANUNU'NA EKLENEN HALKI
YANILTICI BİLGİYİ ALENEN
YAYMA SUÇU

--
TOLGA BABAYAĞMUR

BURCU KUBİLAY
GÖKHAN KAPICI
FİRDEVS ÇEVİK
SELİNAY ŞUMNULU
ZEYNEP ŞİMAL BİLDİRİCİ
AKİF GÖKSU
MEHMET EMRE DEMİR

ABSTRACT

Law No. 7418, titled "THE LAW AMENDMENT ON PRESS LAW AND SOME STATUTES", published in the Official Gazette dated 18.10.2022 and numbered 31987, was adopted on 13.10.2022. Along with the 29th article of this law, to come after the 217th article of the Turkish Penal Code dated 26.09.2004 and numbered 5237;

"The crime of publicly disseminating misleading information

Article 217/A- (1) A person who publicly disseminates false information regarding the internal and external security, public order and general health of the country in a way that is suitable for disturbing the public peace, just for the purpose of creating anxiety, fear or panic among the public, is liable for a period of one year to three years punishable by imprisonment.

(2) If the perpetrator commits the crime by concealing his/her true identity or within the framework of the activities of an organization, the penalty imposed according to the first paragraph is increased by half."

was regulated as a new clause. The aforementioned clause shall be conducted within the scope of criminal law systematics and shall be evaluated in terms of the elements of the crime.

→ KEYWORDS

DISINFORMATION LAW, PUBLIC PEACE, FAULTY INFORMATION, PUBLIC DISPOSING OF FALSE INFORMATION TO THE PUBLIC.

ÖZET

18.10.2022 tarihli ve 31987 Sayılı Resmi Gazete yayımlanan "BASIN KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN" başlıklı 7418 sayılı kanun 13.10.2022 tarihinde kabul edilmiştir. Bu kanunun 29. Maddesi ile birlikte 26.09.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'na 217'nci maddesinden sonra gelmek üzere;

"Halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu

Madde 217/A- (1) Sırf halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak saikiyle, ülkenin iç ve dış güvenliği, kamu düzeni ve genel sağlığı ile ilgili gerçeğe aykırı bir bilgiyi, kamu barışını bozmaya elverişli şekilde alenen yayan kimse, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

(2) Fail, suçu gerçek kimliğini gizleyerek veya bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlemesi hâlinde, birinci fıkraya göre verilen ceza yarı oranında artırılır."

şeklinde yeni madde olarak düzenlenmiştir. Söz konusu madde, ceza hukuku sistematiği kapsamında ele alınacak olup suçun unsurları bakımından değerlendirilecektir.

→ ANAHTAR KELİMELER

DEZENFORMASYON YASASI, KAMU BARIŞI, GERÇEĞE AYKIRI BİLGİ, ALENİYET, HALKI YANILTICI BİLGİYİ ALENEN YAYMA.

PART 17

With the rapid spread of the internet in recent years, access to the internet has become almost a fundamental right.

Son yıllarda internetin çok hızlı bir şekilde yaygınlaşmasıyla, internete erişim adeta bir temel hak olarak tezahür etmektedir.

I. INTRODUCTION

With the rapid spread of the internet in recent years, access to the internet has become almost a fundamental right. As a result of this circumstance, information, news, and content have been shared and spread in society through digital platforms, a component of the internet world, at a speed that has never before been seen in human history. By all means, the dissemination, learning and discussion of information within the society is a right for individuals in a democratic society and in terms of media organizations, it is a duty; however, the uncontrolled and unpredictable transfer of inaccurate information to individuals, without giving them the chance to think and filter which is a basic and essential process for human beings, attempt on withholding them from making decisions with free will and leave people vulnerable to manipulation and misdirection and in a way prevent the individuals from comprehending their own selves. In the process of prevention of the aforementioned situation regarding the disinformation law; pluralism, tolerance and open-mindedness, which are the three cornerstones of a democratic society, shall be preserved and the transition of the society to a prosperous future shall be ensured. As we analyze the following hereinafter: The Law Proposal (2/4471) Amending the Press Law and Some Laws of

I. GİRİŞ

Son yıllarda internetin çok hızlı bir şekilde yaygınlaşmasıyla, internete erişim adeta bir temel hak olarak tezahür etmektedir. Bu durumun bir sonucu olarak internet aleminin bir parçası olan dijital platformlar aracılığıyla bilgilerin, haberlerin, içeriklerin toplumda insanlık tarihinde görülmemiş bir hızla paylaşılması ve dolaşıma girmesi vaki olmuştur. Elbette bilgilerin toplum içinde yayılması, öğrenilmesi ve tartışılması demokratik toplumda bireyler bakımından bir hak; basın kuruluşları açısından ise bir ödevdir, ancak doğruluğu kesin olmayan bilgilerin bireylere insanın temel hareketi olan düşünme ve süzgeçten geçirme şansı vermeden denetimsiz ve öngörülemez şekilde aktarılması bireylerin elinden özgür irade ile karar verme şansını alacak, bireyleri manipüle edilmeye ve yönlendirilmeye karşı savunmasız bırakacak, bir bakıma bireyin kendini gerçekleştirmesinin önünü tıkayacaktır. Dezenformasyon yasası ile bu durum önlenmeye çalışılarak demokratik toplumun 3 temel taşı olan çoğulculuk, hoşgörü ve açık fikirlilik muhafaza edilecek ve toplumun ileriye, müreffeh yarınlara geçişi temin altına alınacaktır. Biz de, öncelikle aşağıda inceleyeceğimiz TCK md. 217/A'daki "Halkı yanıltıcı bilgiyi yayma" suçunun "Kahramanmaraş Milletvekili Ahmet Özdemir, İstanbul Milletvekili Feti Yıldız ve 64 Milletvekilinin Basın Kanunu ile Bazı Ka-

Kahramanmaraş Deputy Ahmet Özdemir, İstanbul Deputy Feti Yıldız and 64 Deputies of the crime of "spreading misleading information" in TCK Article 217/A, we are going to try to shed light on the regulation by giving its justification in the "Media Commission and Justice Commission Reports" and then by addressing all these issues within the scope of criminal law systematics.

"Article 29 - Freedom of thought and opinion (expression) is at the forefront of the fundamental rights that contribute to the formation of a democratic society by enabling public discussion and opinion formation. The basis and ground of freedom of expression is described as the "market of ideas" in the doctrine. The most fundamental prerequisites for human development and, by extension, societal advancement are pluralism, tolerance, and open-mindedness, which are essential for a democratic society. These requirements form the basis of freedom of expression. Freedom of expression consists of three elements: the right to access news or information, the right to hold an opinion and the right to express one's opinion, and it protects these areas. The right to access news or information; it enables individuals to freely use communication tools, to access news and information sources easily, to choose from among different views in the market of ideas, and thus to form their

nunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4471) ile Dijital Mecralar Komisyonu ve Adalet Komisyonu Raporları"nda yer alan gerekçesine yer vererek, sonrasında ise ceza hukuku sistematigi kapsamında tüm bu hususlara değinerek düzenlemeye ışık tutmaya çalışacağız.

"Madde 29-Düşünce ve kanaat (ifade) özgürlüğü, kamusal tartışma ve kanaat oluşumunu mümkün kılarak demokratik toplumun oluşmasına katkı sağlayan temel hakların başında yer almaktadır. İfade özgürlüğünün temeli ve zemini, doktrinde "fikirler pazarı" olarak nitelendirilmektedir. Demokratik toplumun vazgeçilmezleri olan çoğulculuk, hoşgörü ve açık fikirlilik; bireyin kendisini geliştirmesine, dolayısıyla toplumun ilerlemesine yol açan en temel gerekliliklerdir. Bu gereklilikler ise ifade özgürlüğünün alt yapısını oluşturmaktadır. İfade özgürlüğü, haber ya da bilgiye ulaşma hakkı, kanaat sahibi olma hakkı ve kanaati açıklama hakkı olmak üzere üç unsurdan oluşmakta ve bu alanları korumaktadır. Haber ya da bilgiye ulaşma hakkı; bireylerin iletişim araçlarını özgürce kullanabilmelerine, haber ve bilgi kaynaklarına kolayca erişebilmelerine ve fikirler pazarında yer alan farklı görüşler arasından diledikleri seçimi yapabilmelerine, böylece kendilerine ait (özgün) düşünce ve kanaatlerini oluşturabilmelerine imkân sağlamaktadır. Özünde, negatif statü haklarından

PART 17

own (original) thoughts and opinions. In essence, freedom of expression, which is one of the negative status rights, brings negative obligations for states. In addition, the level of fundamental rights and freedoms reached today, with the effect of the decisions of the European Court of Human Rights and the examination of individual applications by the Constitutional Court, also reveals the positive obligations of states in terms of freedom of expression. There is no doubt that this developing positive obligation will be to pave the way for and develop freedoms. Digital platforms, which are in great demand due to the spread of technological developments and the internet, have unpredictably increased the speed of dissemination of information or news, which can be described as more “content”, and considerably shortened the time of mind-filtering, analysis and evaluation of these contents. At this point, the anonymous environment provided by the internet has led to an increase in false or manipulative content. In particular, content created with special motives and spread in an organized manner or sharing via bot accounts rapidly increases disinformation on the internet. The fabricated content that is purposefully created in this way negatively affects product safety in the market of ideas, manipulates the opinion formation of individuals, and undermines the innocence of the democratic environment by encumbering free thought. As a result, there is a need to take action to ensure the security of news or information, as well as the conflict or competition of free and original ideas in a democratic environment, even as mechanisms and opportunities are being developed to make it easier for people to access news or information. With the article, it is regulated as a crime to publicly disseminate false information about the internal and external security, public order and general health of the country in a way that is suitable for disturbing the public peace, just for the purpose of creating anxiety, fear or panic among the people. It has been emphasized that this crime is a concrete danger crime by seeking that the act is suitable for “disrupting the public peace”. Additionally, it is sought as an additional element that the act is carried out with the intention of causing anxiety, fear, or panic among the public in order to avoid confusing these acts, which are referred to as “disinformation,” with the right of individuals to express or inform their individual opinions. It should be noted that the content subject to disinformation may be either false information or falsified information regarding the internal and external security, public order and gener-

alan ifade özgürlüğü, devletler için negatif yükümlülük getirmektedir. Bunun yanı sıra Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarının ve Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuru incelemelerinin etkisiyle temel hak ve özgürlüklerin günümüzde ulaştığı seviye, ifade özgürlüğü bakımından devletlerin pozitif yükümlülüklerini de ortaya koymaktadır. Gelişmekte olan bu pozitif yükümlülüğün, özgürlüklerin önünü açmak ve geliştirmek yönünde olacağında şüphe bulunmamaktadır. Teknolojik gelişmelerin ve internetin yaygınlaşmasına bağlı olarak ciddi rağbet gören dijital platformlar, daha çok “içerik” olarak nitelendirilebilecek bilgi veya haberlerin yayılma hızını öngörülemez biçimde artırmış ve bu içeriklerin zihin süzgecinden geçme, analiz etme ve değerlendirme sürecini oldukça kısaltmıştır. Bu noktada, internetin sağladığı anonim ortam yalan, yanlış veya manipülatif içeriklerin artmasına neden olmuştur. Bilhassa, özel saiklerle oluşturulup organize bir biçimde yayılan içerikler veya bot hesaplar aracılığıyla yapılan paylaşımlar, internet ortamındaki dezenformasyonu hızlı bir biçimde artırmaktadır. Bu şekilde maksatlı bir biçimde oluşturulan uydurma içerikler, fikirler pazarındaki ürün güvenliğini olumsuz etkilemekte, bireylerin kanaat oluşumunu manipüle etmekte ve özgür düşüncüyü ipotek altına alarak demokratik ortamın masumiyetini zedelemektedir. Sonuçta, kişilerin habere veya bilgiye erişimini kolaylaştırmaya yönelik mekanizmalar ve imkânlar geliştirilirken, haber veya bilginin güvenliği sağlanarak, özgür ve özgün fikirlerin demokratik ortamda çatışmasına ya da yarışmasına yönelik tedbirlerin alınması ihtiyacı ortaya çıkmaktadır. Maddeyle, sırf halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak saikiyle, ülkenin iç ve dış güvenliği, kamu düzeni ve genel sağlığı ile ilgili gerçeğe aykırı bir bilgiyi, kamu barışını bozmaya elverişli olacak şekilde alenen yaymak suç olarak düzenlenmektedir. Fiilin, “kamu barışını bozmaya” elverişli olması aranarak, bu suçun somut tehlike suçu olduğu vurgulanmıştır. Bunun yanı sıra “dezenformasyon” olarak nitelendirilen bu fiillerin, kişilerin bireysel kanaatlerini açıklama veya haber verme haklarıyla karıştırılmaması için fiilin, halk arasında endişe, korku veya panik yaratma saikiyle gerçekleştirilmesi ilave bir unsur olarak aranmaktadır. Belirtmek gerekir ki, dezenformasyona konu içerik, ülkenin iç ve dış güvenliği, kamu düzeni ve genel sağlığı ile ilgili doğrudan asılsız bir bilgi olabileceği gibi tahrif edilmiş bir bilgi de olabilecektir. Kamu barışına yönelik suçlar kapsamında ihdas edilen bu suçun, Bölümde yer alan diğer suçlardan daha farklı bir alanı düzenlediğinde şüphe bulunma-

al health of the country. There is no doubt that this crime, created within the scope of crimes against public peace, regulates a different area from the other crimes in the Chapter. In addition, if the crime is committed by hiding the real identity of the perpetrator or within the framework of the activity of an organization, it is foreseen as a reason for increasing the penalty¹.

II. PRESERVATION OF LEGAL VALUE BY THE CRIME OF PUBLIC DISSEMINATION OF DISINFORMATION

As it is recognized that an action will result in punishment if it is “accessory to disrupting the public peace,” it might be argued that the right of the general public to live in peace should be included in the scope of the regulation’s preservation of legal worth. The concept of public peace should be presumed as the social order in which the law is dominant in the relations between individuals. The sense of security that individuals have when they live in a lawful society based on peace should also be considered within the concept of public peace².

Since the public commitment of the act in Article 217/A of the TCC is sought, the national public peace is the first thing that is protected. With the aforementioned regulation, both the general legal security and the public’s feeling about the preservation of the legal order are prioritized. Other forms of preservation of legal values are public order, protection of freedom of opinion and expression, establishment of the right to accurate information, ensuring legal security and combating disinformation.

These regulations aim to protect the legal existence of the state, which includes interests such as public order and peace. This includes safeguarding against elements that could undermine the internal order, public security, and peace, such as activities that incite or facilitate crime or organized crime. The Turkish Criminal Code’s concept of public peace refers to the social harmony, order, and security created by the legal norms used to regulate social life.

The aforementioned also could be understood from the title of the section to which

maktadır. Ayrıca suçun, failin gerçek kimliğini gizlemek suretiyle veya bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hali, cezada artırım sebebi olarak öngörülmektedir¹.

II. HALKI YANILTICI BİLGİYİ ALENEN YAYMA SUÇUYLA KORUNAN HUKUKİ DEĞER

Fiil “kamu barışını bozmaya elverişli” olması halinde cezalandırılacağı için bu düzenleme ile korunan hukuki değer kamunun barış içinde yaşama hakkı olduğundan söz edilebilir. Kamu barışı kavramından, bireyler arasındaki ilişkilerde hukukun egemen olduğu toplum düzeni anlaşılmalıdır. Bireylerin taşıdığı, barış esasına dayalı bir hukuk toplumunda yaşadıklarına dair duygunun da kamu barışı kavramının içerisinde düşünülmesi gerekmektedir².

TCK 217/A maddesinde yer alan fiilin alenen işlenmesinin aranmasından hareketle, ilk olarak korunan, ulusal düzeydeki kamu barışıdır. Bu düzenleme ile hem genel hukuk güvenliği hem de halkın hukuk düzeninin korunmasına dair hissiyatı önemszenmektedir. Diğer korunan hukuki değerler ise kamu düzeni, düşünce ve ifade hürriyeti korunması, doğru haber alma hakkının tesisi, hukuk güvenliğinin sağlanması ve dezenformasyon ile mücadeledir.

Belirtmek gerekir ki, bu düzenlemelerin amacı, devletin hukuki varlığının korunmasıdır ve bu koruma, kamu düzeni ve kamu barışı gibi menfaatleri içerir. Bu menfaat, suça teşvik eden veya örgütlü suçluluk faaliyetleri gibi iç düzeni, kamu güvenliğini ve barışını zayıflatabilecek unsurları da ihtiva eder. TCK tarafından ele alınan kamu barışı kavramı, sosyal hayatın düzenlenmesinde kullanılan hukuk normlarının yarattığı sosyal huzur, barış ve güveni ifade eder.

Bu husus suçun eklendiği kısım başlığından da anlaşılmaktadır. Nitekim halkı yaniltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun eklendiği TCK’nın üçüncü kısmının beşinci bölümünün başlığı “Kamu Barışına Karşı Suçlar”dır. Bun-

FOOTNOTE

1 Kahramanmaraş Deputy **Ahmet Özdemir**, İstanbul Deputy **Feti Yıldız**, and 64 Deputies’ Law Proposal on Amending the Press Law and Some Laws (2/4471) and Reports of the Digital Media Commission and the Justice Commission, <https://www5.tbmm.gov.tr/sirasayi/donem27/yil01/ss340.pdf>.

2 **Hasan Tahsin Gökcan/ Mustafa Artuç**, Türk Ceza Kanunu Şerhi, Volume 5, Ankara 2021, p. 7236.

DİPNOT

1 Kahramanmaraş Milletvekili **Ahmet Özdemir**, İstanbul Milletvekili **Feti Yıldız** ve 64 Milletvekilinin Basın Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4471) ile Dijital Mecralar Komisyonu ve Adalet Komisyonu Raporları, <https://www5.tbmm.gov.tr/sirasayi/donem27/yil01/ss340.pdf>.

2 **Hasan Tahsin Gökcan/ Mustafa Artuç**, Türk Ceza Kanunu Şerhi, 5. Cilt, Ankara 2021, s. 7236.

PART 17

the offense is included. As a matter of fact, the title of the fifth section of the third part of the Turkish Criminal Code, to which the crime of spreading misleading information to the public is included, is named as “Crimes against Public Peace”. As it could be interpreted from this, it could be argued that the preservation of legal value by the crimes regulated in the section and by the aforementioned crime is public peace.

III. BASIC ELEMENTS OF THE CRIME

A. Material Aspects

1. Action

a. In General

An act is a behavior dominated by the will of a person, intended to achieve a certain result and taking place in the external world³. A human behavior that constitutes an offense in accordance with the legal definition of the crime is considered as an act. The person who ensures that false information about the nation’s internal and external security, public order, and general health is publicly disseminated in a way that is suitable for upsetting the public peace in order to create anxiety, fear, or panic among the public constitutes the element of action under the law pertaining to the crime of publicly disseminating misleading information. In this context, the public dissemination of disinformation shall be considered as an action, and the element that shall be analyzed is whether the information is accurate.

In the preamble of the text of the article; what should be understood from the concept of “disinformation” remains to be unanswered, only concepts such as “lie”, “false” or “manipulative content”, “disinformation”, “falsified content” are included, and it has been acknowledged that there is no explanation as to what should be presumed from the concept of “disinformation” which constitutes the material element of the crime⁴. Therefore, there have been discussions on what the concept of disinformation is and who determines whether a piece of information is invalid or not. In the trial phase, the court evaluates the characteristics of the particular case and determine whether a piece of infor-

dan da anlaşıldığı gibi, bölümde düzenlenen suçlarla ve bu suç ile korunan hukuki değerlerin kamu barışı olduğu söylenebilecektir.

III. SUÇUN TEMEL UNSURLARI

A. Maddi Unsurlar

1. Fiil

a. Genel Olarak

Fiil, kişinin iradesiyle hâkim olduğu, belli bir neticeyi gerçekleştirmeye matuf ve harici dünyada cereyan eden bir davranıştır³. Suçun kanuni tanımına uygun olarak haksızlık teşkil eden bir insan davranışı fiil olarak değerlendirilmektedir. Halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçuna ilişkin kanunda ülkenin iç ve dış güvenliği, kamu düzeni ve genel sağlığı ile ilgili gerçeğe aykırı bir bilginin halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak amacıyla kamu barışını bozmaya elverişli şekilde alenen yayılmasını sağlayan kimse fiil unsurunu meydana getirmiş olmaktadır. Bu bağlamda gerçeğe aykırı bilginin alenen halk arasında yayılması fiil olarak kabul edilecek olup, incelenmesi gereken unsur bir bilginin gerçek olup olmadığıdır.

Madde metninin gerekçesinde; “gerçeğe aykırı bilgi” kavramından ne anlaşılması gerektiği açıklanmamış, sadece “yalan”, “yanlış” veya “manipülatif içerik”, “dezenformasyon”, “uydurma içerik” gibi kavramlara yer verilerek, suçun maddi unsurunu oluşturan “gerçeğe aykırı bilgi” kavramından ne anlaşılması gerektiği konusunda bir açıklamada bulunulmadığı görülmektedir⁴. Bundan dolayıdır ki gerçeğe aykırı bilgi kavramının ne olduğu, kimin bir bilginin gerçeğe aykırı olduğunu tespit edeceği hususlarında tartışmalar meydana gelmiştir. Yargılama safhasında mahkeme tarafından somut olayın özellikleri değerlendirilip bir bilginin gerçeğe aykırı olup olmadığı tespit edilerek gerçeğe aykırı bilginin halk arasında yayılması fiilinin sübuta erip ermediğine karar verile-

mation is invalid and conclude whether the act of public dissemination of disinformation has been committed. Thus, we presume that the deliberations regarding which information is invalid and inaccurate and how the determination process implemented are irrelevant. However, we think that there should be a parallelism between the concept of disinformation in the text of the article and the title of the crime of public dissemination of disinformation. Hereof, we deem that the concept of misleading information in the title should be replaced with the concept of disinformation. On the grounds that an accurate information can also be used to mislead the public as we perceived. Considering that the public can also be misinformed with accurate information that is not related to the subject that is not intended to be reflected, we think that the regulation of the title of the article as the crime of “public dissemination of disinformation” would be in accordance with the principle of “certainty”, which is one of the elements of the principle of “legality in crime and punishment”. Likewise, in this respect, we believe that it would be more appropriate to ensure parallelism between the title of the article and the text of the article in order to remove the ambiguity in the text of the article.

b. Publicity Element

In general, the dictionary meaning of “publicity” is as follows: “the fact that something is obvious and in the open, not hidden but in plain sight, the manifestation of everything, its outward appearance”⁵. In comparative law, the definition of publicity has been made and in Article 69 of the Austrian Criminal Code, publicity is defined as “ac-

cek olduğundan hangi bilginin gerçek olup olmadığına ve tespitin nasıl yapılacağına ilişkin meydana gelen tartışmaların yersiz olduğu kanaatindeyiz. Ancak madde metninde geçen gerçeğe aykırı bilgi kavramı ile halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu başlığı arasında bir paralellik olması gerektiği, gerçeğe aykırı bilgi kavramının bu bakımdan tartışıldığında başlıkta yer verilen yanıltıcı bilgi kavramının gerçeğe aykırı bilgi kavramı ile değiştirilerek düzenlenmesi gerektiğini düşünmekteyiz. Zira gerçek olan bir bilginin de halkı yanıltmak amacıyla kullanılabilceğini öngörmekteyiz. Halkın yanıltılması istenen konuyla alakası olmayan gerçek bilgi ile de dezenformasyon sağlanabileceği nazarı itibara alındığında, madde başlığının “gerçeğe aykırı bilgiyi alenen yayma” suçu olarak düzenlenmesinin “suçta ve cezada kanunilik” ilkesinin unsurlarından birisi olan “belirlilik” ilkesine uygun olacağını düşünmekteyiz. Keza, bu itibarla madde başlığı ile madde metni arasında paralellik sağlanmasının madde metnindeki muğlaklığı da kaldırması bakımından daha doğru olacağı kanaatindeyiz.

b. Aleniyet Unsuru

“Aleniyet” kelimesi sözlükte “bir şeyin açık, görünür ve saklı olmadan göz önünde bulunması” veya “her şeyin açık ve görünür hali, dış görünümü” anlamlarında kullanılır⁵. Mukayeseli hukukta aleniyetin tanımı yapılmış olup Avusturya CK’nın 69 uncu maddesinde aleniyet, “doğrudan doğruya geniş bir şahıs kitlesi tarafından algılanabilecek hare-

FOOTNOTE

³ Maurach/ Zipf I, s. 175, 185. via İzzet Özgenç, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 17th Edition, Ankara 2021, p. 179.

⁴ Ersan Şen, Halkı Yanıltıcı Bilgiyi Alenen Yayma Suçu, <https://www.hukukihaber.net/halki-yaniltici-bilgiyi-alenen-yayma-sucu-makale,10385.html>.

⁵ Ferit Devellioglu, Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lügat, Ankara, 1992, p. 38 via Mehmet Emin Artuk, “Türklüğü, Cumhuriyeti, Devletin Kurum Ve Organlarını Aşağılama Suçu”, TBB Dergisi, Iss. 70, 2007, p. 231.

DİPNOT

³ Maurach/ Zipf I, s. 175, 185. nakleden İzzet Özgenç, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 17.Bası, Ankara 2021, s. 179.

⁴ Ersan Şen, Halkı Yanıltıcı Bilgiyi Alenen Yayma Suçu, <https://www.hukukihaber.net/halki-yaniltici-bilgiyi-alenen-yayma-sucu-makale,10385.html>.

⁵ Ferit Devellioglu, Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lügat, Ankara, 1992, s. 38’den nakleden Mehmet Emin Artuk, “Türklüğü, Cumhuriyeti, Devletin Kurum Ve Organlarını Aşağılama Suçu”, TBB Dergisi, S. 70, 2007, s. 231.

PART 17

FOOTNOTE

6 Mehmet Emin Artuk/ Ahmet Gökcan/ Mehmet Emin Alşahin/ Kerim Çakır, Ceza Hukuk Özel Hükümler, 19th Edition, Ankara 2021, p. 908.

7 18. CC. 19/12/2017, 44063/15073.

8 18. CC. 09/10/2017, 2736/10508.

9 18. CC. 05/10/2017, 38435/10417.

10 18. CC. 04/05/2017, 21634/5111.

11 18. CC. 28/12/2016, 20027/20081.

12 18. CC. 20/09/2016, 4813/14588.

13 2. CC. 13/02/2012, 2011/37966-2012/2776.

14 2. CC. 13.05.1998, 2401/6135.

15 2. CC. 08.04.1991, 3903/4087.

16 2. CC. 22.10.1991, 9938/10702.

17 2. CC. 16.02.1993, 981/1851.

18 General Assembly of Criminal Chambers. 26.07.1960, 2-34/37.

19 4. CC. 20.11.1956, 9886/14128.

20 2. CC. 24.10.1996, 19/10853.

21 4. CC. 04.05.1956, 450/6403.

22 4. CC. 30.06.1959, 3941/8918.

23 10. CC. 22.05.1995, 4102/4408.

24 2. CC. 21.06.1960, 5123/6443.

25 2. CC. 09.12.1959, 14524/17958.

26 4. CC. 21.09.2010-2008/18520-2010/14584.

27 4. CC. 19.03.2010, 2008/9698-2010/4667.

28 2. CC. 18.03.1976, 1057/2491.

29 18. CC. 05/10/2017, 36071/10451.

30 18. CC. 19/12/2017, 6565/15177.

31 18. CC. 19/12/2017, 44115/15142.

32 18. CC. 30/11/2016, 19636/18383.

33 2. CC. 17/01/2011, 2009/30266-2011/124.

34 2. CC. 15/06/1998, 3945/8093.

35 2. CC. 24/05/2011, 2009/48251-2011/11064.

36 4. CC. 31/05/1956, 1384/8017.

37 2. CC. 29/09/1991, 9012/9518.

38 2. CC. 11/06/1985, 5257/6137.

39 2. CC. 20/05/1976, 3522/4806.

40 4. CC. 05/05/1992, 244/3304.

41 4. CC. 28/12/2011, 2009/26893-2011/25475.

42 2. CC. 05/05/1976, 2527/4296.

43 2. CC. 23. 1985, 12547/846.

44 4. CC. 19.10/2010, 2010/9281-2010/17000.

45 4. CC. 14.05/2012, 2010/12749-2012/11233.

46 Kaymaz/ Gökcan, a.g.e. s. 482 nakleden Gökcan/ Mustafa Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, Volume 3, Ankara 2021, p. 4659-4660.

47 Decree of the 4th Turkish Criminal Chamber of the Court of Appeal dated 26.01.2021, 2020/19609 Esas and 2021/2155 Karar numbered decision.

tions that can be perceived directly by a large mass of people”, in Article 233 of the Brazilian Criminal Code, “public space, public place or place where everyone can look” is considered sufficient for publicity, and in Article 129 of the Argentine Criminal Code, after using the term “public place”, it is accepted that the act is public “even if the acts committed in private places are seen unintentionally”. Although our legal regulation does not include a clear definition of publicity, the concept of publicity was included in Article 153 of the (former) Turkish Criminal Code No. 765, which regulated the offense of incitement to disobey soldiers. The said article was as follows

“The act:

1 - Through the press or any means of propaganda;

2 - In an open or public place and in the presence of more than one person;

3 - In a gathering that is not of a private nature in terms of the place of gathering or the number of participants or the subject and purpose of the gathering, shall be deemed to have been committed publicly in the application of the Criminal Code.”

There are various opinions in the doctrine regarding the concept of publicity. According to one opinion, the fact that the act is committed in a place where any person can see and hear constitutes publicity. As such,

ketler” olarak tanımlanmış, Brezilya CK’nın 233. maddesinde, “umumi yer, halk açık yer veya herkesin bakabileceği yer” aleniyet için yeterli sayılmış, Arjantin CK’nın 129. maddesinde, “umuma açık yer” deyimini kullandıktan sonra “özel yerlerde işlenen fiillerin istenmeden görülmesi halinde de” eylemin aleni olduğu kabul edilmiştir. Yasal düzenlememizde aleniyet hakkında açık bir tanıma yer verilmemişse de aleniyet kavramına, 765 sayılı (eski) TCK’nın Askerlere itaatsizliğe tahrik suçunun düzenlendiği 153. maddesinde açıklanmak suretiyle yer verilmişti. Anılan madde şu şekildedeydi:

“Fiil:

1 - Matbuat vasıta ile veya herhangi bir propaganda vasıtası ile;

2 - Umumi veya umuma açık bir mahalde ve birden ziyade kimseler huzurunda;

3 - Toplanılan mahal veya içtimaa iştirak edenlerin adedi veya toplantının mevzuu ve gayesi itibarı ile hususi mahiyeti haiz olmayan bir içtimada işlenmiş olursa Ceza Kanununun tatbikında aleni olarak işlenmiş sayılır.”

Doktrinde aleniyet kavramına ilişkin çeşitli görüşler yer almaktadır. Bir görüşe göre, fiilin herhangi bir kimsenin görüp işitebileceği bir yerde işlenmiş olması aleniyet teşkil etmektedir. Buna göre aleniyet suçun göz önünde işlenmesi demek olmayıp, fiilin işlendiği yerin umumi bir yer olması ve görülebilmek imkanının mevcut bulunması ha-

publicity does not necessarily indicate that the crime is performed in full view of others; rather, it occurs when the scene of the conduct is public and there is a chance that it may be witnessed⁶. According to this view, the Court of Appeal has ruled that “street”⁷, “in front of the police station”⁸, “in the garden of the complex”⁹, “in the police station which is a public place”¹⁰, “on the seaside”¹¹, “courtroom”¹², “court office”¹³, “furniture sales store”¹⁴, “village road”¹⁵, “waiting room of the dispensary”¹⁶, “roof of a house open on all sides”¹⁷, “police station building”¹⁸, “mosque”¹⁹, “waiting room of a doctor’s office”²⁰, “field”²¹, “working room of a PTT officer”²², “garden of a house”²³, “fountain”²⁴, “factory buildings”²⁵, “on the street”²⁶, “front of a teacher’s office”²⁷, “inside a walled courtyard”²⁸ publicly; the court characterized places such as “prison”²⁹, “inside the house”³⁰, “prison ward”³¹, “police vehicle”³², “garden belonging to the Gendarmerie Command”³³, “inside the apartment building”³⁴, “inside the house”³⁵, “vineyard house”³⁶, “PETKİM guesthouse”³⁷, “inside the taxi”³⁸, “room reserved for teachers’ rest and private study”³⁹, “the room of the forestry district chief”⁴⁰, “a potato field”⁴¹, “a patient’s room”⁴², “a place reserved for central officers and inspectors”⁴³, “inside a prison”⁴⁴, “an interrogation room”⁴⁵ as non-public places⁴⁶.

The Court of Appeal’s jurisprudence on the concept of publicity within the scope of the offense of defamation under Article 125 of the Turkish Criminal Code;

“Publicity entails that the insult can be heard, seen, and perceived by a large number of people at the same time. The victim’s honor and character are more likely to suffer harm as a result of the act being witnessed or open to the observation of others, and the public performance of the unlawful act is another reason for increasing the penalty due to publicity.

In the specific case under review, even though the defendant uses derogatory language while serving a sentence in prison, which isn’t a public place, it is illegal to increase his sentence due to publicity even though the conditions for the defendant weren’t met”⁴⁷.

In this context, the Court of Appeal seeks the existence of places that are considered to be public by the Court of Appeal itself, in order for the concept of publicity to be met.

DİPNOT

6 Mehmet Emin Artuk/ Ahmet Gökcan/ Mehmet Emin Alşahin/ Kerim Çakır, Ceza Hukuk Özel Hükümler, 19. Baskı, Ankara 2021, s. 908.

7 18. CD. 19/12/2017, 44063/15073.

8 18. CD. 09/10/2017, 2736/10508.

9 18. CD. 05/10/2017, 38435/10417.

10 18. CD. 04/05/2017, 21634/5111.

11 18. CD. 28/12/2016, 20027/20081.

12 18. CD. 20/09/2016, 4813/14588.

13 2. CD. 13/02/2012, 2011/37966-2012/2776.

14 2. CD. 13.05.1998, 2401/6135.

15 2. CD. 08.04.1991, 3903/4087.

16 2. CD. 22.10.1991, 9938/10702.

17 2. CD. 16.02.1993, 981/1851.

18 CGK. 26.07.1960, 2-34/37.

19 4. CD. 20.11.1956, 9886/14128.

20 2. CD. 24.10.1996, 19/10853.

21 4. CD. 04.05.1956, 450/6403.

22 4. CD. 30.06.1959, 3941/8918.

23 10. CD. 22.05.1995, 4102/4408.

24 2. CD. 21.06.1960, 5123/6443.

25 2. CD. 09.12.1959, 14524/17958.

26 4. CD. 21.09.2010-2008/18520-2010/14584.

27 4. CD. 19.03.2010, 2008/9698-2010/4667.

28 2. CD. 18.03.1976, 1057/2491.

29 18. CD. 05/10/2017, 36071/10451.

30 18. CD. 19/12/2017, 6565/15177.

31 18. CD. 19/12/2017, 44115/15142.

32 18. CD. 30/11/2016, 19636/18383.

33 2. CD. 17/01/2011, 2009/30266-2011/124.

34 2. CD. 15/06/1998, 3945/8093.

35 2. CD. 24/05/2011, 2009/48251-2011/11064.

36 4. CD. 31/05/1956, 1384/8017.

37 2. CD. 29/09/1991, 9012/9518.

38 2. CD. 11/06/1985, 5257/6137.

39 2. CD. 20/05/1976, 3522/4806.

40 4. CD. 05/05/1992, 244/3304.

41 4. CD. 28/12/2011, 2009/26893-2011/25475.

42 2. CD. 05/05/1976, 2527/4296.

43 2. CD. 23. 1985, 12547/846.

44 4. CD. 19/10/2010, 2010/9281-2010/17000.

45 4. CD. 14.05/2012, 2010/12749-2012/11233.

46 Kaymaz/ Gökcan, a.g.e. s. 482 nakleden Gökcan/ Artuç Türk Ceza Kanunu Şerhi, 3.Cilt, Ankara 2021, s. 4659-4660.

47 Yargıtay 4. Ceza Dairesinin 26.01.2021 tarihli, 2020/19609 Esas ve 2021/2155 Karar sayılı ilamı.

48 Önder, s. 376.

PART 17

According to another opinion, the fact that the actions are not specific and can be perceived by more than one person should be taken as a basis in determining publicity. The place of the act is not important in determining the publicity⁴⁸.

The basic criterion for publicity is that the act is not certain in terms of the conditions in which it took place and can be perceived by more than one person. Perception may be in the form of seeing or hearing. In order to speak of publicity, it is not necessary for the act to have been seen or heard. It is sufficient that it can be seen or heard. This is determined according to the nature of the specific case⁴⁹. Publicity refers to the performance of the crime in a manner that allows an indefinite number of persons to see or hear the act⁵⁰.

In our opinion, the nature of the place is irrelevant for the acceptance of publicity. The fact that the act can be perceived by many unspecified persons may lead to the fulfillment of the element of publicity. The constitutive element of the crime of spreading misleading information is that the perpetrator publicly spreads false information. As a result, in today's world where the social structure and technology are changing rapidly and phenomena's such as computers, internet, cell phones and social media are frequently pronounced, the concept of "publicity" should be further examined and analyzed in terms of the crime of spreading misleading information.

2. Object of the Crime

The object of the crime is the person or thing on which the typical act takes place, but the physical and material structure of the object or person may also reveal the object of the crime. Based on the short definition of the object of the crime, it will be possible to say that the object of the crime of public dissemination of disinformation is the inaccurate and invalid information related to the internal and external security, public order and public health of the country.

Article 217/A of the Turkish Criminal Code punishes the person who publicly disseminates disinformation on matters related to the internal and external security, public order and public health of the country with the intention of creating anxiety, fear or panic among the public in a manner that

Aleniyet için temel ölçüt, fiilin gerçekleştiği koşullar itibarıyla belirli olmayan ve birden fazla kişi tarafından algılanabilir olmasıdır. Algılamak, görmek veya duymak şeklinde olabilir. Aleniyetin gerçekleştiğinden söz edebilmek için kesin görülmüş veya duyulmuş olması da şart değildir. Görülebilir veya duyulabilir olması yeterlidir. Bu durum somut olayın niteliğine göre belirlenir⁴⁹. Aleniyet, belirsiz sayıda kişilerin eylemi görmeleri veya duymalarına olanak sağlayacak şekilde suçun işlenmesini ifade eder⁵⁰.

Kanaatimizce, yerin niteliği aleniyetin kabulü bakımından önemsizdir. Eylemin belirli olmayan birçok kişi tarafından algılanabilir olması aleniyet unsurunun gerçekleşmesine sebebiyet verebilecektir. Halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun kurucu unsuru failin gerçeğe aykırı bilgiyi alenen yaymasıdır. Sonuç olarak, toplumsal yapının ve teknolojinin hızla değiştiği ve bilgisayar, internet, cep telefonu, sosyal medya gibi olguların sıklıkla telaffuz edildiği günümüzde, "Aleniyet" kavramı da söz konusu halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu bakımından daha fazla irdelenmeli ve incelenmelidir.

2. Suçun Konusu

Suçun konusu, tipik hareketin üzerinde gerçekleştiği kişi veya şey olmakla birlikte eşya veya kişinin fiziki, maddi yapısı da suçun konusunu ortaya koyabilecektir. Suçun konusu hakkında yapılan kısa tanımdan hareket edildiğinde halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun konusunu ülkenin iç ve dış güvenliği, kamu düzeni ve genel sağlığı ile ilgili olan gerçeğe aykırı bilginin oluşturacağını söylemek mümkün olacaktır.

TCK m. 217/A'da halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak kastıyla, ülkenin iç ve dış güvenliği, kamu düzeni ve genel sağlığı ile ilgili konularda gerçeğe aykırı bir bilgiyi alenen yayan kişi cezalandırılmaktadır. Bu fıkrada yer alan suçta, fiilin üzerinde gerçekleştiği şey alenen yayılmış olan gerçeğe aykırı

is conducive to disrupting public peace. In the offense under this paragraph, the act is based on untrue information that is publicly disseminated. When we examine the object of the crime as the person or thing on which the typical act takes place, it will be necessary to evaluate it as the untrue information that has been publicly disseminated and the public to which this untrue information has been disseminated.

In this context, finally, according to the effect they have on the object of the crime, a distinction is made between types of crimes as crimes of harm and crimes of danger.

In terms of the formation of a crime in terms of its legal definition, crimes are subject to a classification as damage crimes and danger crimes, based on the point that it is sufficient to cause danger in terms of the object of the crime committed or that it is necessary to cause damage to the object of the crime.

According to the classification made according to the effect they have on the object of the crime, the object of the damage crimes must be harmed and subjected to a real loss of value. What should be understood by the said damage and loss of value should be the loss of interest, negative, bad result and loss caused by the act committed.

On the other hand, in crimes of danger, it is sufficient to cause danger in terms of the object of the act indicated in the legal definition. In order for the type of crime to be consid-

rı bir bilgidir. Suçun konusunu, tipik hareketin üzerinde gerçekleştiği kişi veya şey olarak incelediğimizde, söz konusu alenen yayılmış olan gerçeğe aykırı bilgi ve bu gerçeğe aykırı bilginin yayılmış olduğu halk olarak değerlendirilmeye gerekecektir.

Bu bağlamda son olarak suçun konusu üzerinde yarattıkları etkiye göre suç tipleri arasında, zarar suçları ve tehlike suçları şeklinde ayırım yapılmaktadır.

Kanuni tanımı itibarıyla bir suçun oluşumu bakımından, işlenen suçun konusu bakımından tehlikeye sebebiyet vermesinin yeterli olması veya suçun konusunu zarara uğratmasının gerekli olması noktasından hareketle suçlar; zarar suçları ve tehlike suçları şeklinde bir tasnife tabi tutulmaktadır.

Suçun konusu üzerinde yarattıkları etkiye göre yapılan tasnif uyarınca zarar suçları hareketin konusunun zarara uğratılması, gerçek bir değer kaybına maruz kalması gerekmektedir. Söz konusu zarar ve değer kaybından anlaşılması gereken ise işlenen fiilin neden olduğu çıkar kaybı, olumsuz, kötü sonuç ve ziyan olmalıdır.

Öte yandan tehlike suçlarında, kanuni tanımında işaret edilen hareketin konusu bakımından tehlikeye sebebiyet verilmesi kâfi olacaktır. Suç tipinin işlenmiş sayılabilmesi için haksızlık teşkil eden hareket doğrultusunda konunun gerçekten zarara uğraması şart değildir. Zarara uğrama tehlikesi ile objektif olarak karşılaşmış olduğu ve suçun

FOOTNOTE

48 Önder, p. 376.

49 Veli Özer Özbek/ Mehmet Nihan Kanbur/ Koray Doğan/ Pınar Bacaksız/ İlker Tepe, Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler, 3. Baskı, Ankara, 2012, p. 788.

50 Durmuş Tezcan/ Mustafa Ruhhan Erdem/ R. Murat Önok/, Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, 10. Baskı, Ankara 2013, p. 684.

DİPNOT

49 Veli Özer Özbek/ Mehmet Nihan Kanbur/ Koray Doğan, Pınar Bacaksız/ İlker Tepe, Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler, 3. Baskı, Ankara, 2012, s. 788.

50 Durmuş Tezcan/ Mustafa Ruhhan Erdem/ R. Murat Önok/, Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, 10. Baskı, Ankara 2013, s. 684.

PART 17

ered committed, it is not necessary for the object to actually suffer damage in line with the act that constitutes an injustice. It is sufficient for the type of crime to be considered committed in terms of danger crimes to accept that it has objectively encountered the danger of harm and that there is the possibility of creating a danger of harm on the object of the crime.

In terms of the object of the crime of publicly disseminating misleading information, although the untrue information that has been publicly disseminated above has been evaluated as the public to which the untrue information has been disseminated, it is necessary to make an evaluation in such a way that the object of the crime is the peace of the public, as it will be obvious that the untrue information disseminated among the public will ultimately affect the peace of the public.

If the act committed objectively exposes the object of the crime to the danger of being harmed, it is referred to as a "danger crime". In this context, when we look at the legal definition of the crime of publicly disseminating misleading information, the fact that the disruption of public peace is not considered as an element of the crime indicates that the crime should be included in the scope of danger crime in accordance with the search for the suitability to disrupt public peace, not as a crime of harm.

Danger crimes are divided into two as concrete danger crimes and abstract danger crimes.

While crimes in which the judge investigates whether the acts in the legal definition actually create a danger on the object of the crime they are directed to are defined as **concrete danger crimes**, **abstract danger crimes** are defined as crime types in which the commission of the act in the legal definition of the crime is deemed sufficient for the occurrence of that crime.

It would be convenient to clarify the difference between concrete danger crimes and abstract danger crimes in order to understand the issue. In concrete danger offenses, the judge must investigate whether the object of the offense is actually endangered in the concrete incident that occurred, while in abstract danger offenses, there is no need to investigate the issue in question.

konusu üzerinde zarar tehlikesi yaratabilme imkanının varlığının kabul edilmesi, tehlike suçları bakımından suç tipinin işlenmiş sayılması bakımından yeterlidir.

Halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun konusu bakımından yukarıda her ne kadar alenen yayılmış olan gerçeğe aykırı bilgi, gerçeğe aykırı olan bilginin yayılmış olduğu halk olarak değerlendirilmişse de suçun konusu bakımından halk arasında yayılmış olan gerçeğe aykırı bilginin neticeten kamunun barışını etkileyeceği ortada olacağından suçun konusu bakımından kamunun barışı olacak şekilde de değerlendirme yapmak gerekmektedir.

İşlenen fiil, suçun konusunu objektif olarak zarara uğrama tehlikesi ile karşı karşıya bırakmışsa "tehlike suçu'ndan" söz edilir. Bu bağlamda halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun kanuni tanımına baktığımızda kamu barışının bozulmasının suçun unsuru olarak değerlendirilmemesi, suçun zarar suçu olarak değerlendirilmeyip kamu barışını bozmaya elverişliliğin aranması uyarınca tehlike suçu kapsamına girmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Tehlike suçları ise kendi içerisinde somut tehlike suçu ve soyut tehlike suçu olmak üzere ikiye ayrılmaktadır.

Kanuni tanımdaki hareketlerin, yöneldikleri suç konusu üzerinde gerçekten bir tehlike yaratıp yaratmadıklarının hakim tarafından araştırıldığı suçlar **somut tehlike suçları** olarak tanımlanırken, **soyut tehlike suçları** ise suçun kanuni tanımında yer alan hareketin işlenmesinin o suçun oluşması bakımından yeterli görüldüğü suç tipleri olarak tanımlanmaktadır.

Somut tehlike suçları ile soyut tehlike suçlarının farkının ortaya koyulması konunun anlaşılması bakımından faydalı olacaktır. Somut tehlike suçlarında, hakim, meydana gelen somut olayda suçun konusunun gerçekten tehlikeye düşürülüp düşürülmediğinin araştırılması gerekirken, soyut tehlike suçlarında söz konusu hususun araştırılmasına gerek yoktur.

Kanaatimizce halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun, TCK'da eklendiği bölüm olan özel hükümlere ait ikinci kitabının topluma karşı suçları düzenleyen üçüncü kısmında yer alması ile birlikte suçun kanuni tanımın-

In our opinion, when the crime of public dissemination of disinformation is included in the third section of the second book of special provisions, which is the section that was added in the Turkish Criminal Code, regulating crimes against society, and when the expression "in a way that is contributory to disrupting public peace" in the legal definition of the crime is evaluated within the scope of the justifications of article 170/1 and article 216 of the Turkish Criminal Code and the jurisprudence of the Court of Cassation, it will be necessary to state that it is a concrete danger crime.

Namely; in the first paragraph of the article text of the offense of intentionally endangering general security in article 170/1 of the Turkish Penal Code, the optional acts constituting this offense are determined as starting a fire; causing a building collapse, landslide, avalanche, flood or flood; firing a gun or using explosives without permission. However, in order to be sentenced for these acts, there must be a concrete danger to the life, health or property of persons. Thus, the offense in question is defined as a crime of concrete danger. The realization of the offense depends on the occurrence of a concrete danger. In other words, the act must be "committed in a manner that may be dangerous to the life, health or property of persons or in a manner that may create fear, anxiety or panic in persons"⁵¹. For instance, in the first paragraph of article 170 of the Turkish Criminal Code, the act of starting a fire is not sufficient for punishment. The judge will investigate whether a danger "in terms of the life, health or property of persons" arises as a result of this act or whether "fear, anxiety or panic is created in persons" by considering the characteristics of the concrete event. In addition, since an objectively real danger must have occurred on the object protected in concrete danger crimes, a causal link must also be established between the perpetrator's action and the resulting danger⁵².

Regarding article 216 of the Turkish Criminal Code, the case law of the Court of Cassation on the object is as follows:

"While article 312 of the Turkish Criminal Code no. 765, which was in force on the date of the crime, requires ... "public incitement to enmity and hatred in a way that may be dangerous for public order", article 216/1 of the Turkish Criminal Code no. 5237, which entered into force after the date of the

da yer alan "kamu barışını bozmaya elverişli şekilde" ifadesinin, TCK 170/1 maddesi ve 216. maddesinin gerekçeleri ile Yargıtay'ın içtihatları kapsamında değerlendirildiğinde, somut tehlike suçu olduğunu ifade etmek gerekecektir.

Şöyle ki; TCK 170/1 maddesinde yer alan genel güvenliği kasten tehlikeye sokma suçunun madde metninin birinci fıkrasında, bu suçu oluşturan seçimlik hareketler, yangın çıkarmak; bina çökmesine, toprak kaymasına, çığ düşmesine, sel veya taşkına neden olmak; silâhla ateş etmek veya izinsiz patlayıcı madde kullanmak, olarak belirlenmiştir. Ancak, bu fiiller dolayısıyla cezaya hükmedebilmek için, kişilerin hayatı, sağlığı veya malvarlığı bakımından somut bir tehlikenin meydana gelmesi gerekir. Böylece, söz konusu suç, bir somut tehlike suçu olarak tanımlanmıştır. Suçun gerçekleşmesi somut tehlikenin ortaya çıkmasına bağlıdır. Diğer bir ifadeyle fiil; "kişilerin hayatı, sağlığı ve malvarlığı bakımından tehlikeli olabilecek biçimde ya da kişilerde korku, kaygı veya panik yaratabilecek tarzda gerçekleşmiş" olmalıdır⁵¹. Örneğin TCK'nın 170'inci maddesinin birinci fıkrasında yangın çıkarmak hareketi cezalandırma bakımından yeterli değildir. Hakim bu hareketin sonucunda "kişilerin hayatı, sağlığı veya malvarlığı bakımından" bir tehlikenin doğup doğmadığını ya da "kişilerde korku, kaygı veya panik yaratılıp yaratılmadığını" somut olayın özelliklerini dikkate alarak araştıracaktır. Ayrıca somut tehlike suçlarda korunan konu üzerinde objektif olarak gerçek bir tehlike meydana gelmiş olması şart olduğuna göre, failin eylemi ile ortaya çıkan tehlike arasında nedensellik bağı da kurulmalıdır⁵².

TCK 216. maddesi bakımından ise Yargıtay'ın konuya ilişkin içtihadı;

"Suç tarihinde yürürlükte bulunan 765 sayılı TCK'nın 312. maddesinde .."kamu düzeni için tehlikeli olabilecek bir şekilde düşmanlığa ve kin beslemeye alenen tahrik" anlamında iken, suç tarihinden sonra yürürlüğe giren 5237 sayılı TCK'nın 216/1. maddesi ise "... tahrik eden kimse, bu nedenle ....açık ve yakın tehlikenin ortaya çıkması halinde .... cezalandırılır." şeklinde düzenlenmiştir. 765 sayılı Yasanın 312. maddesinde fiilin suç olması için sadece sanık tarafından söylenmesi ve yazılması yeterli görüldüğü halde, 5237 sayılı TCK'da belirtilen hususlar yeterli görülmemiş "... bu nedenle açık ve yakın bir tehlikenin ortaya çıkması" unsuru aranır hale

FOOTNOTE

51 Artuk/ Gökçen/ Alşahin/ Çakır, Özel Hükümler, p. 714.

52 Artuk/ Gökçen/ Alşahin/ Çakır, Özel Hükümler, p. 719.

DİPNOT

51 Artuk/ Gökçen/ Alşahin/ Çakır, Özel Hükümler, s. 714.

52 Artuk/ Gökçen/ Alşahin/ Çakır, Özel Hükümler, s. 719.

PART 17

crime, is regulated as "... the person who incites ... is punished .... in the event that a clear and imminent danger arises .... for this reason." While in article 312 of the law no. 765, it was deemed sufficient for the act to be a crime only if it was said and written by the defendant, in the Turkish Criminal Code No. 5237, the aforementioned points are not deemed sufficient and the element of "... the emergence of a clear and imminent danger for this reason" has been sought. The effect and reaction of the act in the outside world is taken into consideration, and the act is considered a crime "in the event" of a clear and imminent danger. As clearly stated in the justification of the law, there is no doubt that the danger here is a concrete danger. In order for the offense in question to occur, the danger of deterioration of public security must arise based on concrete facts. In every case, the existence of concrete danger must be sought. Furthermore, an assessment should be made as to whether the limits of the freedom of thought and expression guaranteed by Articles 9 and 10 of the ECHR, which are considered part of our domestic law pursuant to articles 25, 26 and 90 of the Constitution, have been exceeded. Articles 26 of the Constitution of the Republic of Turkey and Article 10 of the ECHR emphasize that the freedom of expression includes the freedom to receive or impart news or information without interference by official authorities and that the freedom to receive and impart information is of particular importance. The European Court of Human Rights, in its many judgments emphasizing the freedom of expression of opinion guaranteed under Article 10, has almost unanimously recognized that this freedom is one of the cornerstones of a democratic society and constitutes one of the conditions for the progress and development of the individual and that this freedom may include not only news or ideas that are considered harmless, but also those that are contrary, irregular or alarming for the state or a part of the public, and that it is a requirement of open-mindedness that a democratic society cannot withdraw. In the concrete case, when the columns subject to the case are considered and evaluated as a whole, they do not contain violence, there is no reaction in the society due to these columns, there is no clear and imminent danger, for these reasons, they are within the scope of freedom of expression and the elements of the crime defined in Article 216 of the TCC No. 5237. The elements of the crime defined in Article 216 of the TCC No. 5237 did not occur and the defendant should be acquitted,

gelmiştir. Gerçekleşen fiilin dış dünyada meydana getirdiği etki ve tepki gözetilmekte, açık ve yakın tehlikenin ortaya çıkması "halinde" fiil suç sayılmaktadır. Yasanın gerekçesinde açıkça belirtildiği gibi buradaki tehlikenin somut tehlike olduğu yönünde bir kuşku bulunmamaktadır. Söz konusu suçun oluşması için kamu güvenliğinin bozulması tehlikesinin somut olgulara dayalı olarak ortaya çıkması gerekir. Her olayda, somut tehlikenin varlığı aranmalıdır. Ayrıca, Anayasanın 25, 26 ve 90'uncu maddeleri gereğince iç hukukumuzun bir parçası sayılan AİHS 9 ve 10'uncu maddeleriyle güvence altına alınan düşünce ve ifade hürriyetinin sınırlarının aşılmaması yönünden de değerlendirilmelidir. T.C. Anayasasının 26 ve İHAS'ın 10. maddeleri, düşünce hürriyetinin resmi makamların müdahalesi olmadan haber veya bilgi almak veya vermek serbestliğini de kapsadığı gibi haber alma, öğrenme özgürlüğünün özel bir şekilde önemsendiğini hatırlatmaktadır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 10. maddede garanti altına alınan düşünceyi açıklama özgürlüğünü vurgulayan birçok kararında hemen hemen ortak bir ifade kullanılarak bu özgürlüğün demokratik toplumun temel taşlarından olup, kişinin ilerleyip gelişmesinin koşullarından birini teşkil edeceğini ve bu özgürlüğün sadece zararsız sayılan haber ya da fikirler bakımından değil, aynı zamanda, devlet yahut halkın bir bölümü için aykırı, kural dışı veya endişe verici olanları da içerebileceğini, demokratik toplumun vazgeçemeyeceği açık fikirliliğin gereği olduğunu kabul etmiştir. Somut olayda davaya konu köşe yazıları bir bütün olarak ele alınıp değerlendirildiğinde, şiddet içermediği, bu yazılar nedeniyle toplumda hiçbir tepki meydana gelmediği, açık ve yakın tehlikenin mevcut olmadığı, bu nedenlerle de ifade özgürlüğü kapsamında olup 5237 sayılı TCK'nın 216. maddesinde tanımlanan suçun unsurlarının oluşmadığı ve sanığın beraatine karar verilmesi gerektiği gözetilmeden, yazılı biçimde mahkumiyetine karar verilmesi, yasaya aykırı, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmemiş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi uyarınca uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince bozulmasına ... karar verildi.⁵³ şeklindedir.

TCK'nın 216'ncı maddesinin gerekçesinde de benzer yönde açıklamalara yer verilmiştir: "Bu suretle, çağdaş hukuktaki soyut tehlike suçlarını azaltma yönündeki eğilim dikkate alınmış, temel hak ve hürriyetlerin

but the decision to convict the defendant in the written form is contrary to the law, the appeals of the defendant's defense counsel have been deemed appropriate in this respect, and for this reason, the judgment is reversed in accordance with Article 321 of the Code of Criminal Procedure No. 1412, which should be applied in accordance with Article 8/1 of the Law No. 5320 ... was decided"⁵³.

The preamble to Article 216 of the Turkish Criminal Code (TCC) also contains similar explanations: "In this regard, the tendency in contemporary law to reduce abstract danger crimes has been taken into consideration and the area of use of fundamental rights and freedoms has been expanded. For this offense to occur, there must be a concrete factual danger of a deterioration in public security. This danger is a concrete danger. In determining whether this concrete danger has occurred, the result of the danger caused by the words and behaviors of the perpetrator must occur. The judge will determine whether this danger has been realized due to the expressions used, by showing the grounds. In this context, it must be established that the person's words and behavior constitute an imminent danger in terms of disrupting public security. The words and behaviors of the person must have an effect on a segment of the public that justifies the concern that the acts subject to incitement will be committed. The criterion of "clear and present danger" must exist between freedom of expression and such dangerous offenses. Accordingly, speeches or opinions may be prohibited if they constitute a clear and present danger to society, and punishment cannot be imposed for the offense in question unless the existence of such a danger is clearly and concretely established".

In this direction, we are of the opinion that the element sought in the expression "being conducive to disrupting public peace" in the definition of the crime in the newly added Article 217/A of the Turkish Criminal Code (TCC) will be evaluated within the scope of the crime of concrete danger. Whether the danger in concrete danger crimes should be considered as a result or as an objective condition of punishment is another issue that needs to be discussed.

In our opinion, in concrete danger crimes, the fact that the act performed in accordance with the legal description creates a concrete danger for the subject of the crime

kullanım alanı genişletilmiştir. Söz konusu suçun oluşması için, kamu güvenliğinin bozulması tehlikesinin somut olgulara dayalı olarak varlığı gereklidir. Bu tehlike, somut bir tehlikedir. Bu somut tehlikenin gerçekleşip gerçekleşmediğini belirlerken failin söz ve davranışlarının neden olduğu tehlike neticesinin gerçekleşmesi gerekir. Hâkimin, kullanılan ifadeler dolayısıyla bu tehlikenin gerçekleşip gerçekleşmediğini, dayanak noktalarını göstermek suretiyle belirleyecektir. Bu kapsamda, kişinin söz ve davranışlarının kamu güvenliğini bozma açısından yakın bir tehlike oluşturduğunun tespit edilmesi gerekir. Kişinin söz ve davranışlarının, halkın bir kesimi üzerinde tahrik konusu fiillerin işleneceği hususunda duyulan endişeyi haklı kılabilecek bir etki oluşturması gerekir. İfade özgürlüğü ile bu tip tehlike suçları arasında "açık ve mevcut tehlike" kriterinin var olması gerekir. Buna göre, yapılan konuşma veya öne sürülen düşünceler toplum açısından açık ve mevcut bir tehlike oluşturduğu takdirde yasaklanabilmekte, keza böyle bir tehlikenin varlığı somut olarak, açıkça tespit edilmedikçe söz konusu suçtan dolayı cezalandırma yoluna gidilemez".

Bu doğrultuda TCK'ya yeni eklenen 217/A maddesindeki suçun tanımında geçen "kamu barışını bozmaya elverişli olması" ifadesinde aranan unsurun somut tehlike suçu kapsamında değerlendirileceği kanaatindeyiz. Somut tehlike suçlarındaki tehlikenin, netice olarak mı yoksa objektif cezalandırılma şartı olarak mı değerlendirilmesi gerektiği ise, tartışılması gereken diğer bir husustur.

Kanaatimizce somut tehlike suçlarında, icra edilen kanuni tarife uygun fiilin suçun konusu açısından somut bir tehlike meydana getirmesi, bu suçlar açısından kurucu bir unsur olarak değil, bir cezalandırılabilme şartı olarak anlaşılmaktadır⁵⁴. Objektif cezalandırılabilme şartları, suçun bütün unsurları gerçekleştikten sonra söz konusu olabilen ve esasen gerçekleşmediği takdirde kişinin haksızlık ve suç teşkil eden eyleminden cezalandırılmasını engelleyen şartlardır⁵⁵. Objektif cezalandırılabilme şartı ihtiva eden suçlar, unsurların gerçekleşmesiyle tamamlanır ve suç şartın değil, unsurların tamamlandığı anda ve yerde işlenmiş sayılır. Ancak objektif cezalandırılabilme şartı gerçekleşmediği müddetçe kişi eyleminden sorumlu tutulamaz⁵⁶. Söz konusu suç tipinde kamu barışının bozulması bakımından, açık ve yakın bir tehlikenin ortaya çıkması suçun kurucu unsuru değil, objektif cezalandırılabilme şartı

FOOTNOTE

53 Printed verdict of Court of Cassation 8th Criminal Chamber dated 20/6/2012 and E. 2010/6293, K. 2012/21247.

DİPNOT

53 Yargıtay 8. Ceza Dairesininin 20/6/2012 tarihli, 2010/6293 Esas ve 2012/21247 Karar sayılı ilamı.

54 İzzet Özgenç, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 17.Bası, Ankara 2021, s. 753.

55 Artuk/Gökçen/Alşahin/Çakır, Özel Hükümler, s. 720.

56 Artuk/Gökçen/Alşahin/Çakır, Özel Hükümler, s. 720.

PART 17

is understood as a condition of criminality, not as a constitutive element for these crimes⁵⁴. Objective conditions of criminality are the conditions that may be in question after all the elements of the crime have been realized and which, if not realized, prevent the person from being punished for the act that constitutes injustice and crime⁵⁵. Crimes that contain objective conditions of criminality are completed upon the fulfillment of the elements, and the crime is considered to have been committed at the time and place where the elements are completed, not the condition. However, as long as the objective condition of criminality is not fulfilled, the person cannot be held responsible for his/ her action⁵⁶. In this type of crime, the emergence of a clear and imminent danger in terms of disruption of public peace is not a constituent element of the crime, but an objective condition of criminality, therefore, if no clear and imminent danger to public peace emerges after the act is committed, the perpetrator shall not be punished for the attempt.

In the measure of clear and present danger, clarity means that the danger is revealed in such a way that there is no room for doubt, and imminence means that the words used in the expression of opinion are close to the possibility of causing concrete danger, i.e. harm. In addition to the high probability of the occurrence of harm to the extent of inevitability, whether the expression of thought contains a clear and direct threat must also be checked separately in each concrete case⁵⁷.

The legal definition of the offense of public dissemination of disinformation is that the dissemination of inaccurate information about the internal and external security, public order and public health of the country among the public is of a nature that is "capable of disrupting public peace", in other words, it is required to be of a nature that would disrupt the peace of society and public peace. In this type of crime, by including the requirement that the false information disseminated publicly "must be capable of disrupting public peace", the possibility of criticism, freedom of expression and the right to make political propaganda should not be harmed, and statements made for different purposes should be punished if they reveal a danger determined in terms of their real elements. In other words, in order to punish the public dissemination of false in-

formation in cases of necessity, it has been emphasized that it should be considered whether it is of a nature to cause a concrete danger, and that it should not be punished in cases where there is no "clear, imminent and present danger", thus aiming to ensure and protect social protection and freedoms at the same time⁵⁸.

Açık ve mevcut tehlike ölçüsünde, açıklık, tehlikenin, kuşkuya meydan vermeyecek şekilde ortaya çıkmasını; yakınlık ise, düşünce açıklamasında kullanılan kelimelerin somut tehlike yani zarar yaratma olasılığına yakın olmasını ifade etmektedir. Zararın ortaya çıkması olasılığının kaçınılmazlık ölçüsünde yüksek olmasının yanı sıra, düşünce açıklamasının açık ve doğrudan bir tehdit içerip içermediği de her somut olayda ayrı ayrı denetlenmelidir⁵⁷.

Halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun kanuni tanımına ülkenin iç ve dış güvenliği, kamu düzeni ve genel sağlığı ile ilgili gerçeğe aykırı bir bilginin halk arasında yayılmasının "kamu barışını bozmaya elverişli" nitelikte olması, yani toplumun huzuru ve kamu barışını bozacak nitelikte olması aranmıştır. Bu suç tipinde, alenen yayılmış olan gerçeğe aykırı bilginin "kamu barışını bozmaya elverişli olması" zorunluluğuna yer verilmek suretiyle, eleştiri olanağının, ifade özgürlüğünün, siyasal propaganda yapma hakkının zedelenmesi, değişik amaçlarla yapılan açıklamaların, gerçek unsurları itibarıyla belirlenmiş bir tehlikeyi ortaya çıkarması halinde cezalandırılması, yani zorunluluk hallerinde gerçeğe aykırı bilginin alenen yayılmasını cezalandırmak için bunun somut bir tehlikeye meydan verecek nitelikte olup olmadığına bakılması "açık, yakın ve mevcut tehlike" bulunmayan hallerde cezalandırılmamak gerektiği vurgulanmış, böylece toplumsal korunma ve özgürlüklerin aynı zamanda sağlanıp korunması amaçlanmıştır⁵⁸.

Bu kapsamda sanık bakımından daha fazla güvence içeren, teorik esaslarla muvafık olan ve ifade ve düşünce özgürlüğü kapsamının genişletildiği isabetli yolun, Yargıtay tarafından gerek TCK 170/1 maddesi, gerek TCK 216. maddesi uyarınca tercih edilen, somut tehlike suçu kapsamındaki tehlikenin gerçekleşmesi doğrultusundaki objektif cezalandırılma şartı görüşünün TCK 217/A maddesi bakımından da sürdürüleceğini düşünmekteyiz.

İstanbul Hukuk Mecmuasında yayınlanan Tehlike Suçları Bağlamında Halkı Kin ve Düşmanlığa Tahrik veya Aşağılama Suçları (TCK m 216) konulu araştırma makalesinde konuya ilişkin aksi yönde görüşlerin ise;

"Nitekim somut tehlike suçlarında aranan somut bir tehlikenin gerçekleşmesi, maddi unsurlar kapsamında değerlendirilmelidir. Bununla birlikte somut tehlikenin, geniş anlamda netice kapsamında ele alınabileceği ve bu hususun, suçun unsurları dışında objektif cezalandırılabilme koşulu olarak değerlendirilemeyeceği ve bunun bir sonucu olarak bu unsurun failin kastının kapsamında olduğu söylenebilir. Ancak somut tehlike suçuna teşebbüs hususu tartışmalı olup, mevcut teşebbüs düzenlemesi de dikkate alınarak somut olaya göre değerlendirme yapılmalıdır.

Genel olarak "ifade suçları" olarak nitelendirilen Alm CK § 130'da düzenlenen suçlar, farklı suç türlerine örnek teşkil etmektedir. Yukarıda ifade ettiğimiz üzere, Alm CK § 130 II soyut tehlike suçuna, I ve III soyut-somut tehlike suçuna örnek teşkil ederken, kamu barışının bozulmasının arandığı Alm CK § 130 IV ise, neticeli bir suç olup, zarar suçuna örnek teşkil etmektedir."

şeklinde olduğunu belirtmekte fayda görmekteyiz⁵⁹.

formation in cases of necessity, it has been emphasized that it should be considered whether it is of a nature to cause a concrete danger, and that it should not be punished in cases where there is no "clear, imminent and present danger", thus aiming to ensure and protect social protection and freedoms at the same time⁵⁸.

In this context, we believe that the objective condition of criminality in line with the realization of the danger within the scope of the concrete danger offense, which is preferred by the Supreme Court both in accordance with Article 170/1 of the TCC and Article 216 of criminal code of the Republic of Turkey (TCC), shall be maintained in terms of Article 217/A of criminal code of the republic of Turkey (TCC), which includes more assurance for the defendant, is in line with the theoretical principles and the scope of freedom of expression and thought is expanded.

In the research article on the Crimes of Inciting or Denigrating the Public to Hatred and Enmity in the Context of Danger Crimes (TCC Art. 216) published in the Istanbul Law Journal, the contrary opinions on the subject;

As a matter of fact, the realization of a concrete danger sought in concrete danger crimes should be evaluated within the scope of material elements. However, it could be interpreted that the concrete danger could be considered within the scope of the result in a broad sense and this issue cannot be considered as an objective condition of criminality other than the elements of the crime, and as a result, this element is within the scope of the perpetrator's intent. However, the issue of attempt to commit the crime of concrete danger is controversial and should be evaluated according to the concrete case, considering the existing attempt regulation.

The offenses regulated under § 130 of the German Criminal Code, which are generally referred to as "expression offenses", are examples of different types of offenses. As mentioned above, § 130 II of the German Criminal Code is an example of an abstract danger offense, I and III are examples of an abstract-concrete danger offense, while § 130 IV of the German Criminal Code, which requires a breach of public peace, is a consequential offense and is an example of a damage offense."

it is worth noting that it is in the form of⁵⁹.

FOOTNOTE

54 İzzet Özgenç, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 17. Edition, Ankara 2021, p. 753.

55 Artuk/ Gökçen/ Alşahin/ Çakır, Özel Hükümler, p. 720.

56 Artuk/ Gökçen/ Alşahin/ Çakır, Özel Hükümler, p. 720.

57 Hasan Tahsin Gökçen/ Mustafa Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, Volume 5, Ankara 2021, p. 7300.

58 Gökçen/ Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, Volume 5, Ankara 2021, p. 7325-7326.

59 Elif Ergüne, The Crimes of Provoking People to Hatred and Hostility or Contempt within the Context of Danger Crimes (TCC Art 216) , Istanbul Law Journal, V. 78, Iss. 3, 2020, p. 1695, 1696.

DİPNOT

57 Gökçen/ Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, 5.Cilt, Ankara 2021, s. 7300.

58 Gökçen/ Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, 5.Cilt, Ankara 2021, s. 7325-7326.

59 Elif Ergüne, "Tehlike Suçları Bağlamında Halkı Kin ve Düşmanlığa Tahrik veya Aşağılama Suçları (TCK m 216)", İstanbul Hukuk Mecmuası, C. 78, S. 3, 2020, s. 1695, 1696.

PART 17

3. Result

The consequence would only be considered as an element if it is included in the legal definition of the crime. Thus far, the understanding that “there is no crime without consequence” prevailing in the classical criminal theory has been discarded. In contemporary criminal law, instead of the theory of crime based on the injustice expressed by the result, a theory of crime based on the injustice expressed by the act has been developed⁶⁰.

In this context, under the heading of the object of the crime in the material elements; it has been revealed that the crime of public dissemination of disinformation is a concrete danger crime, and the realization of the danger will be evaluated as an objective condition of criminality, not as a result of the material elements of the crime.

4. Perpetrator

The perpetrator is in Article 37 of the Turkish Criminal Code defined as “Each person who performs the act together in the legal definition of the crime is responsible as the perpetrator.” In other words, the person who dominates the act within the legal scope of the crime and commits the injustice in accordance with the legal definition is known as the perpetrator. In terms of the expression “the person who publicly disseminates in a way that is suitable for disturbing the public peace” in the crime of public dissemination of disinformation, which is the crime that was mentioned and explained; it has been revealed that it is a crime that can be committed by anyone. From this point of view, every real person who has the ability to act can be the perpetrator of the crime in question.

It should also be noted that in accordance with the articles of the law enacted in 18.10.2022, some regulations were also introduced to the Press Law No. 5187. According to the amendment to the law, Annex 3 and Annex 6 articles added to the Press Law No. 5187 are as follows:

“Conditions sought for persons who can obtain a press card Annex Article 3-;

In order for those who request a press card to apply;

...ç) Even if the periods specified in Arti-

3. Netice

Netice, ancak, suçun kanuni tanımında varsa bir unsur olarak dikkate alınacaktır. Bugün artık, klasik suç teorisinde hakim olan “neticesiz suç yoktur” anlayışı terk edilmiştir. Çağdaş ceza hukukunda, neticenin ifade ettiği haksızlık üzerine kurulu suç teorisine, hareketin ifade ettiği haksızlığa dayalı bir suç teorisine geliştirilmiştir⁶⁰.

Bu kapsamda maddi unsurlardaki suçun konusu başlığı altında; halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun somut tehlike suçu olduğu, tehlikenin gerçekleşmesinin suçun maddi unsurlarından netice olarak değil de objektif cezalandırılabilme şartı olarak değerlendirileceği ortaya konmuştur.

4. Fail

Fail, TCK'nın 37. maddesinde; Suçun kanuni tanımında yer alan fiili birlikte gerçekleştiren kişilerden her biri, fail olarak sorumlu olur. şeklinde tanımlanmıştır. Bir diğer deyişle suçun kanuni tanımında bulunan fiil üzerinde hakimiyet kuran, kanuni tanıma uygun şekilde haksızlığı gerçekleştiren kişi fail olarak bilinmektedir. İncelediğimiz suç olan halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunda yer alan “kamu barışını bozmaya elverişli şekilde alenen yayan kimse,” ifadesi bakımından herkes tarafından işlenebilecek bir suç olduğu ortaya konmuştur. Buradan hareketle hareket yeteneğine sahip olan her gerçek kişi söz konusu suçun faili olabilecektir.

Ayrıca belirtmek gerekir ki; 18.10.2022 tarihi itibarıyla yürürlüğe giren yasanın maddeleri uyarınca 5187 sayılı Basın Kanunu'na da birtakım düzenlemeler getirilmiştir. Yapılan yasa değişikliğine göre 5187 sayılı Basın Kanunu'na eklenen EK 3 ve EK 6 maddeleri şu şekildedir;

“Basın kartı alabilecek kişilerde aranan şartlar Ek Madde 3-;

Basın kartı talep edenlerin başvuruda bulunabilmeleri için;

...ç) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle

cle 53 of the Turkish Criminal Code dated 26/9/2004 and numbered 5237 have passed; imprisonment for five years or more for an intentionally committed crime or for blackmail, theft, forgery, fraud, breach of trust, perjury, perjury, slander, fabrication, obscenity, prostitution, fraudulent bankruptcy, embezzlement, extortion, bribery, smuggling, bid rigging, fraudulent execution, laundering of property values arising from crime, crimes against sexual immunity, crimes against public peace, crimes against the constitutional order and its functioning, crimes against national defense, crimes against state secrets and espionage not be convicted of crimes

d) Have not been convicted for the terrorist crimes listed in Article 3 of the Anti-Terrorism Law and crimes committed with the aim of terrorism listed in Article 4, or for the crimes specified in Article 6, in accordance with Article 4 of the Law on the Prevention of Financing of Terrorism dated 7/2/2013 and numbered 6415...

Circumstances in which the press card will be canceled Annex Article 6

If it is understood that the press card holder does not have the qualifications specified in the additional article 3 or has subsequently lost these qualifications, the press card shall be canceled by the Presidency.”

In this context, it should be noted that if the perpetrator of the crime of spreading misleading information to the public in question is the owner of the press card, the press card will be canceled, and if he is not the owner of the press card, he will not be able to get a press card.

5. Victim

Every crime has a perpetrator, as well as a victim. There can be no crime without a victim. Victim, in general, means “the person who has been wronged due to the act committed”, “the person whom a crime has been committed against”.

As a rule, the victim of “crimes against society”, which is regulated in the third part of the second book of the TCC, entitled Special Provisions, is everyone who makes up the society.

Another point to be mentioned is that the

hapis cezasına ya da şantaj, hırsızlık, sahtecilik, dolandırıcılık, güveni kötüye kullanma, yalan tanıklık, yalan yere yemin, iftira, suç uydurma, müstehcenlik, fuhuş, hileli iflas, zimmet, irtikâp, rüşvet, kaçakçılık, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama suçları ile cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar, kamu barışına karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk suçlarından hüküm giymemiş olması,

d) Terörle Mücadele Kanununun 3 üncü maddesinde sayılan terör suçları ile 4 üncü maddesinde sayılan terör amacı ile işlenen suçlardan veya 6 ncı maddede belirtilen suçlar ile 7/2/2013 tarihli ve 6415 sayılı Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi uyarınca hüküm giymemiş olması,...

Basın kartının iptal edileceği haller EK MADDE 6-

Basın kartı sahibinin, ek 3 üncü maddede yer alan niteliklere sahip olmadığını veya bu nitelikleri sonradan kaybettiğinin anlaşılması hâlinde basın kartı Başkanlıkça iptal edilir.”

şeklinde. Bu bağlamda belirtmek gerekir ki söz konusu halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun faili basın kartı sahibi ise basın kartı iptal edilecektir, basın kartı sahibi değilse de basın kartı alamayacaktır.

5. Mağdur

Her suçun bir faili olduğu gibi, mutlaka bir de mağduru vardır. Mağduru bulunmayan bir suç olamaz. Mağdur; genel olarak, “işlenen fiil nedeniyle haksızlığa uğramış kişi”, “kendisine karşı suç işlenen kimse” anlamına gelmektedir.

TCK'nın özel hükümler başlıklı ikinci kitabının üçüncü kısmında düzenlenen, “topluma karşı suçların” mağduru, kural olarak, toplumu oluşturan herkestdir.

Başka bir konuya değinmek gerekirse, suçun mağduru yalnızca gerçek bir kişidir. Bu

FOOTNOTE

60 Mahmut Koca/ İlhan Üzülmez, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara 2020, p. 128-129.

DİPNOT

60 Mahmut Koca/ İlhan Üzülmez, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 15. Baskı, Ankara 2020, s. 128-129.

PART 17

victim of the crime is only a real person. This person is the person who was alive when the criminal act was committed. Apart from human beings, institutions and bodies such as family, state, legal person, groups of individuals, and the community of states may not be victims of crime, even if they may be "harmed by crime". In the last case, the concept of victim and victim of crime are different from each other. Although the victim is also the person who has been harmed by the commission of the crime, the person who has been harmed by the crime may not always be the person who has been victimized due to the commission of the crime. In other words, legal persons or institutions may not be victims of the crime, but may be harmed by the crime. In this respect, while the victim of the crime of publicly disseminating misleading information is everyone who constitutes the society, the person who suffers from the crime may be legal persons and institutions.

B. Moral Aspect

The crime of publicly disseminating misleading information, regulated in Article 217/A of the TCC, must be committed with the sole motive of creating anxiety, fear or panic among the public. Thus, for the occurrence of the crime with the article, it is necessary to act with a special intent. Since the perpetrator acts with the special intention of creating anxiety, fear or panic among the public, this crime is a crime committed with a special intent. General intent is not enough. If the perpetrator does not act just to create anxiety, fear or panic among the public, but acts for other purposes, then the crime of publicly disseminating misleading information will not occur, but another crime may occur if the conditions exist.

At the same time, since this crime is a crime that can be committed with a special intent, it can be committed with a direct intent. It is not possible to commit it with possible intent or negligence.

In addition, it should be known that the information spread as a complementary element of the motive of creating anxiety, fear or panic among the people in question is untrue. The dissemination of information that is not known to be inaccurate with the aim of creating anxiety, fear or panic among the public will not constitute a crime, but will consist of the dissemination of information that is not contrary to the truth, that is, real information,

kişi, suçun işlendiği anda hayatta olan kişidir. Aile, devlet, tüzel kişi, kişi toplulukları, devletler topluluğu gibi kurumlar "suçtan zarar gören" olabilirler, ancak suçun mağduru olamazlar. Mağdur ve suçtan zarar gören kavramları birbirinden farklıdır. Mağdur, suçun işlenmesinden zarar gören kişidir, ancak suçtan zarar gören kişi her zaman mağdur olmayabilir. Tüzel kişi veya kurumlar suçun mağduru olamazlar, ancak suçtan zarar gören olabilirler. Bu nedenle, halkı yanıltıcı bilgi yayma suçunun mağduru toplumu teşkil eden herkeştir, ancak suçtan zarar gören tüzel kişi ve kurumlar olabilirler.

B. Manevi Unsur

TCK'nın 217/A maddesinde düzenlenen halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun, sırf halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak saikiyle işlenmesi gerekmektedir. Böylece maddeyle suçun oluşması için özel bir kastla hareket edilmesi şartı getirilmektedir. Burada fail, halk arasında endişe, korku veya panik yaratma özel kastıyla davrandığından bu suç, özel kastla işlenen bir suçtur. Genel kast yeterli değildir. Fail, sırf halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak amacıyla davranmaz da başka amaçlarla davranır ise, bu durumda halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu oluşmaz, ancak koşulları varsa başka bir suç oluşabilir.

Aynı zamanda bu suç özel kast ile işlenebilen bir suç olduğundan doğrudan bir kastla işlenebilecektir. Olası kast veya taksirle işlenmesi mümkün değildir.

Ayrıca söz konusu halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak saikinın tamamlayıcı unsuru olarak yayılan bilginin gerçeğe aykırı olduğunun bilinmesi gerekmektedir. Gerçeğe aykırı olduğu bilinmeyen bir bilginin halk arasında endişe, korku veya panik yaratması amacıyla yayılması suçu oluşturmayacak olup, suçun unsurlarından olan gerçeğe aykırı olmayan bilginin yani gerçek bir bilginin suçun manevi unsuru olan saikle yayılmasından ibaret olacaktır. Ancak gerçeğe aykırı olduğu bilinen bilginin sırf halk arasında endişe, korku veya

which is one of the elements of the crime, with the motive, which is the moral aspect of the crime. However, it can be said that the moral element of the crime occurs when the information that is known to be untrue is publicly disseminated with the sole motive of causing anxiety, fear or panic among the public. In cases where it is not known that the disseminated information is untrue, it cannot be said that the perpetrator acted deliberately and that the crime occurred in this respect.

C. Unlawfulness Element

a. Generally

Unlawfulness, in general terms, means to oppose the law (right), to be in conflict with it. Unlawfulness as an element of the crime means that the act committed is not permissible by the legal order, and the act is in contradiction and conflict with the entire legal order⁶¹. Unlawfulness is a holistic concept.

It can be said that the typical act in accordance with the legal definition of the crime is unlawful, and accordingly, typicality is a presumption of illegality. However, it should be ensured that there are no legal reasons for the crime to occur. In other words, after determining the type-appropriate action, it should be investigated whether there is a reason for compliance with the law that makes the typical action lawful, not a special examination of the illegality of this action. If

panik yaratması saikiyle alenen yayılması durumunda suçun manevi unsurunun meydana geldiğinden bahsedilebilecektir. Yayılan bilginin gerçeğe aykırı olduğunun bilinmediği durumlarda failin kasten hareket ettiğinden ve bu itibarla suçun oluştuğundan söz edilemeyecektir.

C. Hukuka Aykırılık Unsuru

a. Genel Olarak

Hukuka aykırılık, genel bir ifadeyle, hukuka (hakka) karşı gelme, onunla çatışma halinde olma demektir. Suçun bir unsuru olarak hukuka aykırılık ise işlenen fiile hukuk düzeni tarafından cezaz verilmemesi, fiilin bütün hukuk düzeni ile çelişki ve çatışma halinde bulunması anlamına gelmektedir⁶¹. Hukuka aykırılık bütüncül bir kavramdır.

Suçun kanuni tanımına uygun tipik olan fiilin, hukuka aykırı olduğu, bu doğrultuda tipikliğin hukuka aykırılığın bir karinesi olduğu söylenebilecektir. Ancak suçun gerçekleştiği durumda hukuka uygunluk nedenlerinin bulunmadığından emin olunması gerekmektedir. Yani tipe uygun olan fiil tespit edildikten sonra, bu fiilin hukuka aykırılığının özel olarak incelenmesi değil, tipik fiili hukuka uygun hale getiren bir hukuka uygunluk nedeninin bulunup bulunmadığı

FOOTNOTE

61 Mahmut Koca/ İlhan Üzülmöz, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara 2020, s. 364.

DİPNOT

61 Mahmut Koca/ İlhan Üzülmöz, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 15. Baskı, Ankara 2020, s. 364.

PART 17

there is a reason for compliance with the law, the presumption of illegality disappears and the act will be considered lawful. The reasons that make an action lawful are called "reasons for compliance with the law". In this context, exercise of the right, freedom of expression, freedom of expression and dissemination of thought, the right of the press to inform, and the freedom to receive information and learning will be examined for the following reasons for compliance with the law in terms of the crime of publicly disseminating misleading information.

b. Exercise of the Right

Paragraph 1 of Article 26 of the TCC states that no one who uses his right is punished and constitutes the legal basis for the exercise of the right, which is a general reason for compliance. If the legal order has given individuals a certain right in any matter and an action has been taken within the limits of this right, it is no longer possible to evaluate the acts that constitute the exercise of the right as unlawful⁶². Even if the act of the person exercising her right causes harm to others, the legal order must prioritize the exercise of the right. Because the legal order that allows an act to be committed cannot at the same time prohibit it⁶³.

Right refers to the power whose framework is determined by the legal order and which gives the individual the ability to determine their own destiny and shape their own environment with their free will⁶⁴. The use of a subjective right that can be used directly by the person, the use of this right within the limits of the reason for recognition, and the existence of a causal link between the act committed and the type appropriate will constitute a reason for lawfulness. In this context, it will be stated that in connection with the crime of publicly disseminating misleading information, the rights regarding freedom of thought, freedom of expression and dissemination, the right of the press to inform, the freedom to receive and learn are in accordance with the law.

c. Freedom of Thought

In a state of law, it may be necessary to include provisions such as "the crime of publicly disseminating misleading information" or similar provisions in the criminal code in order to establish the legal order in a healthy manner and to ensure that the legal security and social peace and order are main-

araştırılmalıdır. Şayet hukuka uygunluk nedeni bulunuyorsa, hukuka aykırılık karinesi ortadan kalkar ve fiil hukuka uygun sayılacaktır. Bir fiili hukuka uygun hale getiren nedenlere "hukuka uygunluk nedenleri" denmektedir. Bu bağlamda halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu bakımından aşağıda yer verilen hukuka uygunluk nedenlerinden hakkın kullanılması, ifade özgürlüğü, düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğü, basın haber verme hakkı ve haber alma ve öğrenme özgürlüğü irdelenecektir.

b. Hakkın Kullanılması

TCK'nın 26. maddesinin 1. fıkrası; "Hakkını kullanan kimseye ceza verilmez" şeklinde olup genel bir hukuka uygunluk nedeni olan hakkın kullanılmasının hukuki dayanağını oluşturmaktadır. Hukuk düzeni kişilere herhangi bir konuda belirli bir hak tanıdığı ve bu hakkın sınırları içerisinde bir fiil gerçekleştirilmişse, artık hakkın kullanılmasını teşkil eden fiiller hakkında hukuka aykırılık değerlendirilmesinde bulunulamaz⁶². Hakkını kullanan kişinin fiili, başkalarının zarar görmesine neden olsa bile, hukuk düzeni hakkın kullanılmasını üstün tutmak zorundadır. Zira bir fiilin işlenmesine cevaz veren hukuk düzeni aynı zamanda onu yasaklayamaz⁶³.

Hak, hukuk düzeni tarafından çerçevesi belirlenmiş olan ve bireye özgür iradesiyle kendi kaderini belirleme ve kendi çevresini şekillendirme yeteneği veren gücü ifade eder⁶⁴. Hakkın kullanılması; kişi tarafından doğrudan doğruya kullanılabilen sübjektif bir hakkın kullanılması, kişinin bu hakkını tanıma sebebinin sınırları içinde kullanması, işlenen ve tipe uygun olan fiil arasında uygun arastırda nedensellik bağının bulunması şartlarının sağlanması durumunda hukuka uygunluk nedeni oluşturacaktır. Bu bağlamda halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçuyla bağlantılı olarak düşünce özgürlüğü, düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğü, basın haber verme hakkı, haber alma ve öğrenme özgürlüğüne ilişkin hakların hukuka uygun olduğu ifade edilecektir.

c. Düşünce Özgürlüğü

Bir hukuk devletinde hukuk düzeninin sağlıklı biçimde tesisi ve sağlanan hukuk güvenliği ile toplumsal barış ve düzenin aksamadan yaşatılabilmesi için, "halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu" veya buna benzer hükümlerin ceza kanununda bulunması lüzumlu görülebilir. Hukuk; farklı sosyal sınıf, ırk, din,

tained without interruption. Law cannot and should not be a spectator to the public dissemination of false information with the aim of creating anxiety, fear or panic in a way that will disrupt public peace and order between people belonging to different social classes, races, religions, sects or regions.

Thinking is a function, an activity of the human brain. Thought, on the other hand, is the products of this activity, that is, the propositions or statements expressed. When freedom of thought is mentioned, it is necessary to understand together the freedom of information and learning, which allows the formation of thought, the freedom of opinion, which means not to be condemned for thoughts and opinions formed in the environment where this freedom is provided,

mezhep veya bölgelere mensup insanlar arasında, kamu barışını, düzenini bozacak şekilde endişe, korku veya panik yaratmak saikiyle gerçeğe aykırı bilginin alenen yayılmasına seyirci kalmaz, kalmamalıdır.

Düşünme, insan beyninin bir fonksiyonu, bir faaliyetidir. Düşünce ise, bu etkinliğin ürünlerine, yani dile getirilen önermelere ya da ifadelere denir. Düşünce hürriyeti denince, düşüncenin oluşumuna imkan veren haber alma ve öğrenme özgürlüğü, bu özgürlüğün sağlandığı ortamda oluşan düşünce ve kanaatlerden kınanmamayı ifade eden kanaat özgürlüğü ve bu suretle sahip olunan düşüncenin açıklanması, yayılması özgürlüğünü birlikte anlamak gerekir. Bu üç husus, aynı zamanda düşünce özgürlüğünün temel unsurları olarak kabul edilir⁶⁵.

Fundamental rights and freedoms may only be defined and restricted by law, without violating on their essence, depending on the reasons detailed in the relevant articles of the Constitution.

Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasasının ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir.

and thus the freedom to express and disseminate the thought. These three aspects are also considered as the basic elements of freedom of thought⁶⁵.

Exposure to a sanction for ideas transmitted to the outside world through the lips or the tips of the fingers becomes when these expressions exceed the limits of the "freedom of thought" guaranteed in Articles 9 and 10 of the European Convention on Human Rights, which is considered a part of our domestic law pursuant to Articles 25 and 26 of the Constitution and the last paragraph of Article 90 of the Constitution. If the limits of

Dudakların arasından veya parmakların ucundan dış dünyaya aktarılan fikirlerden dolayı bir müeyyideye maruz kalma; bu ifadelerin Anayasasının 25'inci ve 26'ncı maddesi ile yine Anayasasının 90'uncu maddesinin son fıkrası gereğince iç hukukumuzun bir parçası sayılan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 9'uncu ve 10'uncu maddelerinde güvence altına alınan 'düşünce hürriyetinin' sınırlarını aşması halinde söz konusu olur. Eğer düşünce hürriyetinin sınırları aşılmamış, ifade edilenler bu hürriyetle insanlara sağlanan serbest alan içinde kalmışsa, artık onlar pozitif hukukun koruması altındadır ve devlet bu kimseleri cezalandırmak bir

FOOTNOTE

⁶² İzzet Özgenç, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara 2021, p. 286.

⁶³ Özgenç, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara 2021, p. 286.

⁶⁴ Öztürk/ Erdem, kn.241. via Özgenç, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Ankara 2021, p. 286.

⁶⁵ Artuk/ Gökçen/ Alshahin/ Çakır, Özel Hükümler, p. 925.

DİPNOT

⁶² İzzet Özgenç, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 17.Bası, Ankara 2021, s. 286

⁶³ İzzet Özgenç, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 17.Bası, Ankara 2021, s. 286.

⁶⁴ Öztürk/ Erdem, kn.241. nakleden Özgenç, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 17.Bası, Ankara 2021, s. 286.

⁶⁵ Artuk/ Gökçen/ Alshahin/ Çakır, Özel Hükümler, s. 925.

PART 17

freedom of thought have not been exceeded, and those expressed have remained within the free space provided to people with this freedom, they are now under the protection of positive law and the state, far from punishing these people, has to ensure the freedom to express these ideas⁶⁶. With the criminal law terminology, in such cases, there will be a reason for compliance with the law within the scope of the enforcement of the right.

d. Freedom to Express and Disseminate one's Thought

Another dispute which requires to be addressed is the determination of the type of crime in terms of freedom of expression. In accordance with that, should freedom of expression be considered as a situation that impedes the right to access news or information by forming "disinformation", or does the fact that news is prevented under the name of disinformation by a type of crime generates an interference in terms of freedom of expression?

Freedom of expression refers to the phase of expression of thought⁶⁷. The ability of thought to execute its function and its transition from a static state to a dynamic state depends on its expression⁶⁸. The concept of explanation which was priorly mentioned; also includes actions such as defending ideas, telling others, disseminating, suggesting and advising, and propaganda. In that case, the fact that an inaccurate information has been expressed publicly, even if it is an opinion, requires to be elucidated in a way, in order for the crime of publicly spreading misleading information to come forward. Regarding the

yana, bu fikirlerini açıklama hürriyetini temin etmek durumundadır⁶⁶. Ceza hukuku terminolojisi ile böyle hallerde hakkın icrası kapsamında bir hukuka uygunluk sebebi söz konusu olacaktır.

d. Düşünceyi Açıklama ve Yayma Özgürlüğü

Ele alınmasına ihtiyaç duyulan bir diğer tartışma da suç tipinin ifade özgürlüğü bakımından konumunun belirlenmesidir. Buna göre ifade özgürlüğü "dezenformasyon" yapılarak kişinin haber ya da bilgiye ulaşma hakkını engelleyen bir durum olarak mı değerlendirilmelidir, yoksa dezenformasyon adı altında haberlerin engellenmesinin bir suç tipi ile sağlanıyor olması ifade özgürlüğü bakımından engel teşkil eden bir durum mu yaratmaktadır?

Açıklama hürriyeti, düşüncenin dışa vurulma safhasını ifade eder⁶⁷. Düşüncenin fonksiyonunu ifa edebilmesi, statik halden dinamik hale geçmesi onun dışa vurulmasına bağlıdır⁶⁸. Burada sözü edilen açıklama kavramına; düşünceleri savunma, başkalarına anlatma, yayma, telkin ve tavsiyelerde bulunma, propaganda gibi eylemler de girer. Bu halde halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun gündeme gelebilmesi bakımından düşünce bile olsa gerçeğe aykırı bir bilginin alenen dışa vurulmuş olması bir bakıma açıklanması gerekmektedir. Hukuka uygunluk nedenlerinden olan düşünceyi açıklama ve yayma

FOOTNOTE

66 Artuk/ Gökcen/ Alshahin/ Çakır, Özel Hükümler, p. 925.

67 Artuk/ Gökcen/ Alshahin/ Çakır, Özel Hükümler, p. 927.

68 Artuk/ Gökcen/ Alshahin/ Çakır, Özel Hükümler, p. 927.

freedom of expression and dissemination of thought, which is one of the reasons for compliance with the law, in accordance with the decision of the Criminal General Assembly;

"There are comprehensive regulations on freedom of thought both in international law and in national law.

Article 19 of the United Nations Universal Declaration of Human Rights of 10 December 1948;

'Everyone has the right to freedom of opinion and expression; aforementioned right consists of the freedom not to be disrupted by one's opinions and to seek, receive and disseminate information and opinions by any means, regardless of national borders.'

Article 19 of the United Nations International Covenant on Civil and Political Rights of 16 December 1966;

'1- Everyone has the right to freedom of speech; aforementioned right consists of the freedom to research, receive and transmit all kinds of news and ideas, whether in oral, written, printed or artistic form, or by any other chosen means, regardless of country borders.

Article 10 para. 1 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms of 4 December 1950;

'Everyone has the freedom to express and articulate their point of views. Aforementioned right consists freedom of opinion and freedom to obtain and transmit information or ideas without interference by public authorities and regardless of perimeters.'

is considered within the scope of the provision, in conjunction with this;

Conference on Security and Cooperation in Europe dated 21 November 1990, in the Paris Charter for a New Europe;

'Human rights and fundamental freedoms are inalienable rights that all human beings acquire at birth and are guaranteed by law. Their preservation and advancement are the primary duty of the state. Respect for them constitutes the main security against a tyrannical state. Their observance and full im-

özgürlüğüne ilişkin olarak Ceza Genel Kurulu kararı uyarınca ise;

"Düşünce özgürlüğü ile ilgili gerek uluslararası hukuk gerekse ulusal hukuk alanında ayrıntılı düzenlemeler bulunmaktadır.

10 Aralık 1948 tarihli Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin 19. Maddesi;

'Herkesin fikir ve anlatım özgürlüğüne hakkı vardır; bu hak, fikirlerinden ötürü rahatsız edilmemek, ülke sınırları söz konusu olmaksızın bilgi ve görüşleri her yoldan aramak, almak ve yaymak özgürlüğünü kapsar' hükmünü,

16 Aralık 1966 tarihli Birleşmiş Milletler, Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme'nin 19. Maddesi;

'1- Herkesin, söz özgürlüğüne hakkı vardır; bu hak gerek sözlü, yazılı ya da basılı veya sanat eseri şeklinde, gerekse seçilen diğer herhangi bir yoldan ülke sınırları söz konusu olmaksızın, her türlü haber ve düşünceyi araştırma, alma ve verme özgürlüğünü içerir.'" hükmünü,

4 Aralık 1950 tarihli İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerinin Korunmasına İlişkin Sözleşmenin 10.maddesinin 1.fıkrası;

'Herkes görüşlerini açıklama ve anlatım özgürlüğüne sahiptir. Bu hak, kanaat özgürlüğü ile kamu otoritelerinin müdahalesi ve ülke sınırları söz konusu olmaksızın haber veya fikir alma ve verme özgürlüğünü de içerir'.

hükmünü içermekte, Bunun yanı sıra;

21 Kasım 1990 tarihli Avrupa Güvenlik ve İş Birliği Konferansı, Yeni Bir Avrupa için Paris Şartı'nda;

'İnsan hakları ve temel hürriyetler, tüm insanların doğumlarıyla birlikte iktisap ettikleri vazgeçilmez haklardır ve kanunlarla garanti altına alınmışlardır. Bunların korunması ve geliştirilmesi devletin başta gelen görevidir. Bunlara saygı, zorba bir devlete karşı asil güvenceyi oluşturur. Bunlara uyulması ve tam olarak uygulanması hürriyetin, adaletin ve barışın temelidir.'

'...Demokrasinin temelinde insana saygı ve hukukun üstünlüğü yatar. Demokrasi, ifade

DİPNOT

66 Artuk/ Gökcen/ Alshahin/ Çakır, Özel Hükümler, s. 925.

67 Artuk/ Gökcen/ Alshahin/ Çakır, Özel Hükümler, s. 927.

68 Artuk/ Gökcen/ Alshahin/ Çakır, Özel Hükümler, s. 927.

PART 17

plementation are the foundation of freedom, justice and peace.'

'...The basis of democracy is respect for human beings and the rule of law. Democracy is the best guarantee of freedom of expression, tolerance towards all segments of society and equality of opportunity for all.'

In paragraph 1 of Article II-71 of the Treaty Establishing a Constitution for Europe of 13 October 2004;

'Everyone has the right to freedom of expression. Aforementioned right consists the freedom to hold an opinion and to obtain and transmit news and ideas regardless of perimeters and without interference by public authorities.

are taken into account within the scope of precedents. Article 13 of the Constitution of the Republic of Turkey;

'Fundamental rights and freedoms may only be defined and restricted by law, without violating on their essence, depending on the reasons detailed in the relevant articles of the Constitution. These restrictions cannot be contrary to the word and spirit of the Constitution, the requirements of the democratic social order and the secular Republic, and the principle of proportionality.'

provision, article 14;

"None of the rights and freedoms contained in the Constitution may be used in the form of acts aimed at disrupting the indivisible integrity of the State with its territory and nation, and abolishing the democratic and secular Republic based on human rights.

None of the provisions of the Constitution may be interpreted in a way that makes it viable for the State or individuals to execute or implement an activity aimed at destroying the fundamental rights and freedoms recognized by the Constitution or restricting them more broadly than the one specified in the Constitution.

The sanctions that are applied to those who act in violation of these provisions shall be regulated by law.

hürriyetinin, toplumun her kesimine karşı hoşgörünün ve herkes için fırsat eşitliğinin en iyi güvencesidir.'

13 Ekim 2004 tarihli Avrupa için Bir Anayasa Oluşturan Antlaşma'nın II- 71. Maddesinin 1.fıkrasında;

'Herkes ifade özgürlüğü hakkında sahiptir. Bu hak, bir görüş sahibi olma ve haberlerle fikirleri, kamu yetkililerinin herhangi bir müdahalesiyle karşılaşmadan ve sınırlardan bağımsız olarak alma ve bildirme özgürlüklerini de içine alır.'

kuralları yer almaktadır. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 13. maddesi;

'Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasasının ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz'

hükmünü, 14. maddesi;

'Anayasada yer alan hak ve hürriyetlerden hiçbir, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı ve insan haklarına dayanan demokratik ve laik Cumhuriyeti ortadan kaldırmayı amaçlayan faaliyetler biçiminde kullanılamaz.

Anayasa hükümlerinden hiçbir, Devlete veya kişilere, Anayasayla tanınan temel hak ve hürriyetlerin yok edilmesini veya Anayasada belirtilenden daha geniş şekilde sınırlandırılmasını amaçlayan bir faaliyette bulunmayı mümkün kılacak şekilde yorumlanamaz.

Bu hükümlere aykırı faaliyette bulunanlar hakkında uygulanacak müeyyideler, kanunla düzenlenir.'

hükmünü, 25. maddesi;

'Herkes, düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir.'

'Her ne sebep ve amaçla olursa olsun kimse, düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz; düşünce ve kanaatleri sebebiyle kınanamaz ve suçlanamaz.'

provision, article 25;

"Everyone has the freedom of thought and opinion."

"No one could be compelled to express his thoughts and convictions for whatever reason and purpose; cannot be condemned or denounced for his thoughts and convictions."

provision, and Article 26,

"Everyone has the right to express and disseminate their thoughts and opinions individually or collectively through words, writings, pictures and/or other means. Aforementioned freedom consists the freedom to obtain or transmit information or ideas without the interference of official authorities. The provision of this paragraph does not prevent broadcasts made by radio, television, cinema or similar means from being associated with the permission system.

The practice of these freedoms may be limited to the purposes of the protection within the scope of the law or the proper performance of the judicial function such as national security, public order, public security, the fundamental characteristics of the Republic and the protection of the indivisible integrity of the State with its territory and nation, the prevention of crimes, the punishment of criminals, the failure to disclose information duly designated as a state secret, the reputation or rights of others, their private and family life and the matters of professional secrecy.

Regulatory provisions regarding the practice of means on disseminating news and thoughts are not considered to limit the freedom of expressing and disseminating thoughts, provided that they do not prevent their publication.

The forms, conditions and procedures that are applied in exercising the right to freedom of expression and dissemination of thought shall be regulated by law."

has the effect.

When the stated norms are evaluated together; freedom, as necessary measures in a democratic society; to preserve national security, territorial integrity, public safety and

hükmünü, 26. maddesi ise,

"Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet Resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar. Bu fıkra hükmü, radyo, televizyon, sinema veya benzeri yollarla yapılan yayımların izin sistemine bağlanmasına engel değildir.

Bu hürriyetlerin kullanılması, milli güvenlik, kamu düzeni, kamu güvenliği, Cumhuriyetin temel nitelikleri ve Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünün korunması, suçların önlenmesi, suçluların cezalandırılması, Devlet sırrı olarak usulünce belirtilmiş bilgilerin açıklanmaması, başkalarının şöhret veya haklarının, özel ve aile hayatlarının yahut kanunun öngördüğü meslek sırlarının korunması veya yargılama görevinin gereğine uygun olarak yerine getirilmesi amaçlarıyla sınırlanabilir.

Haber ve düşünceleri yayma araçlarının kullanılmasına ilişkin düzenleyici hükümler, bunların yayımını engellemek kaydıyla, düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin sınırlanması sayılmaz.

Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunla düzenlenir."

hükmünü taşımaktadır.

Açıklanan normlar birlikte değerlendirildiğinde; özgürlüklerin demokratik bir toplumda, zorunlu tedbirler niteliğinde olarak, ulusal güvenlik, toprak bütünlüğü, kamu güvenliği ve düzeninin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın ve ahlakın, başkalarının şöhret ve haklarının korunması, gizli kalması gereken haberlerin yayılmasına engel olunması veya yargı gücünün otorite veya tarafsızlığının korunması için yasayla öngörülen bazı biçim koşullarına, sınırlama ve yaptırımlara tabii tutulacağı anlaşılmaktadır. Ancak, düşünceyi açıklama özgürlüğünün sınırlandırılmasına ilişkin düzenlemelerin olabildiğince dar yorumlanması gerektiği, sınırlandırma için, önemli bir toplumsal gereksinim veya zorunluğunun bulunması, bu sınırlandırmanın meşru bir amacı gerçekleştirmek için yapılması, sınırlandırmada asla aşırı gidilmemesi ve her hal ve koşulda sınırlandırmanın bireysel ve toplumsal gelişimi zedelemeyecek öl-

PART 17

order, to prevent crime, to preserve health and morals, to preserve the reputation and rights of others, to prevent the dissemination of news that should be kept confidential, or to preserve the authority or impartiality of the judiciary. It is understood that it shall be subjected to some form conditions, limitations and sanctions prescribed by law. However, the regulations regarding the restriction of freedom of expression should be interpreted as narrowly as possible; there is a significant societal need or necessity for the restriction, such limitation is made to achieve a legitimate purpose, the opinion that the limitation should never be excessive and that the limitation should not harm individual and social development in any case and condition has been widely accepted.

In this context ; "In today's liberal democracies, freedom of expression is protected in a wide range, apart from the narrowing restrictions, and individuals and societies benefit from the rights provided by this freedom in the way".

In this context, the crime of publicly disseminating misleading information requires to be evaluated by examining its limits within the scope of freedom of expression and dissemination of thought among the reasons of compliance with the law.

e. Right of the Press to Report

In terms of the crime of publicly disseminating misleading information to the public, the right of the press to inform should be examined and analyzed among the reasons for compliance with the law. The concept of press is defined as "the whole of written publications such as newspapers and magazines published at certain times, printing press"⁶⁹. In our opinion, it would be more appropriate to examine the meaning, scope and limits of freedom of the press as a whole with the emergence of communication tools such as radio, television and cinema. In this context, according to the Court of Cassation, in order for the right to inform and criticize, which is the source of Article 28 of the Constitution, which is among the grounds of lawfulness in crimes committed through the press within the scope of the exercise of the right, to come to the agenda, the press statement must be real and up-to-date, there must be public interest and benefit in its issuance, and there must be an intellectual link between the event and the narration of the event. Failure

çüde olması görüşü genel ve yoğun bir kabul görmüştür.

Bu bağlamda ; "Günümüz özgürlükçü demokrasilerinde, ifade özgürlüğü gittikçe daraltılan kısıtlamalar dışında, geniş bir yelpazeye korunmakta ve anılan özgürlüğün sağladığı haklardan bireyler ve toplumlar en geniş şekilde yararlandırılmaktadır." şeklindedir.

Bu bağlamda halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun hukuka uygunluk sebeplerinden düşüncüyü açıklama ve yayma özgürlüğü kapsamında sınırlarının incelenerek değerlendirilmesi gerekmektedir.

e. Basının Haber Verme Hakkı

Halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu bakımından basın haber verme hakkı hukuka uygunluk nedenleri arasında incelenmesi ve irdelenmesi gerekmektedir. Basın kavramı "gazete, dergi gibi belirli zamanlarda çıkan yazılı yayınların bütünü, matbuat" şeklinde tanımlanmaktadır⁶⁹. Radyo, televizyon, sinema gibi iletişim araçlarının ortaya çıkmasıyla birlikte basın özgürlüğünün anlam, kapsam ve sınırlarının bir bütün olarak incelenmesinin kanaatimizce daha uygun olacağını belirtmek gerekir. Bu kapsamda Yargıtay'a göre, hakkın kullanılması kapsamında basın yoluyla işlenen suçlardaki hukuka uygunluk nedenleri arasında olan Anayasa'nın 28. maddesinin kaynağı olan, haber verme ve eleştiri hakkının gündeme gelebilmesi için, yapılan basın açıklamasının gerçek ve güncel olması, verilisinde kamu ilgi ve yararının bulunması ve olay ile olayın anlatılışı arasında fikri bağ bulunması gerekmektedir. Bu unsurların birinin dahi gerçekleşmemesi haber verme ve eleştiri hakkını ortadan kaldırır ve fiili hukuka aykırı kılar⁷⁰.

to fulfill even one of these elements eliminates the right to inform and criticize and renders the act unlawful⁷⁰.

In order for a news report or criticism to be considered within the scope of freedom of the press and expression, it must first be true⁷¹. It would be appropriate to evaluate the fact that untrue, completely fabricated news, comments or information may constitute the crime of publicly disseminating misleading information within the context of the crime of defamation within the scope of the jurisprudence of the Court of Cassation, which states that the press has exceeded its right to inform and criticize and has become unlawful⁷². It should be stated that the reality within the scope of this right is not absolute reality but visible reality. The concept of apparent reality plays an important role within the scope of the press's right to inform and criticize. It is not necessary for the person making the news to investigate in all details and to verify the event one hundred percent, but he/ she must have reached the conclusion that this matter is true by making all possible investigations⁷³. In this respect, the case law of the Court of Cassation is as follows;

"The publications subject to the lawsuit were made on the investigations against the plaintiffs, and the facts mentioned in the news article constitute the subject of the investigation. In this case, the publications are in accordance with the apparent truth. The fact that the allegations against the plaintiffs are not true as a result of the investigation does not eliminate the apparent reality and does not require the defendant to be held responsible for the news. On the other hand, considering the importance and value of the subject matter, it should be accepted that intellectual link is preserved. In the face of the reasons explained, it should be adopted that the balance of conflicting interests has not deteriorated against the plaintiffs and the reason for compliance with the law has been realized in terms of the defendant. The court's partial acceptance of the request instead of its full rejection was not deemed appropriate and required reversal"⁷⁴.

As emphasized in many judgments of the European Court of Human Rights in relation to Article 10 of the European Convention on Human Rights, freedom of expression is one of the fundamental foundations of a democratic society and constitutes one of the basic conditions for the progress of society and the

Bir haber veya eleştirinin basın ve ifade özgürlüğü kapsamında sayılabilmesi için öncelikle bu haberin gerçek olması gerekir⁷¹. Gerçek olmayan, tamamen düzmece nitelikteki haber, yorum veya bilgilerin halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunu oluşturabileceği hususunun, hakaret suçu bağlamında eleştiri niteliğinde kalmayarak basının haber verme ve eleştiri hakkını aşarak hukuka aykırı hale geldiğini ifade eden Yargıtay'ın içtihadı kapsamında değerlendirilmesi uygun olacaktır⁷². Bu hakkın kapsamında kalan gerçekliğin mutlak gerçeklik olmadığı görünür gerçeklik olduğu ifade edilmelidir. Görünür gerçeklik kavramı basının haber verme ve eleştiri hakkı kapsamında önemli bir rol almaktadır. Haberi yapan kimsenin tüm ayrıntıları ile araştırması ve yüzde yüz oranında olayın doğrulanması değildir, ancak kendisinin yapması mümkün olan tüm araştırmaları yaparak, bu hususun doğru olduğu sonucuna ulaşmış olması gerekir⁷³. Konuya ilişkin Yargıtay'ın içtihadı;

"Dava konusu yayınlar, davacılar hakkındaki soruşturmalar üzerine yapılmış olup; haberde değinilen olgular da soruşturmanın konusunu oluşturmaktadır. Şu durumda, yayınlar görünür gerçeğe uygun bulunmaktadır. Soruşturma sonucunda, davacılar hakkındaki iddiaların doğru çıkmaması; görünürdeki gerçekliği ortadan kaldırmaz ve davalının da haber nedeniyle sorumlu tutulmasını gerektirmez. Diğer yandan, konunun önem ve değeri göz önünde tutulduğunda düşünsel bağlılığın korunduğu da kabul edilmelidir. Açıklanan nedenler karşısında, çatışan yararlar dengesinin davacılar aleyhine bozulmadığı ve davalı yönünden de hukuka uygunluk nedeninin gerçekleştiği benimsenmelidir. Mahkemece, istemin tümünden reddi yerine kısmen kabulü yerinde görülmemiş ve bozmayı gerektirmiştir"⁷⁴.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 10. maddesi ile ilgili olarak Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin bir çok kararında da vurgulandığı üzere; ifade özgürlüğü demokratik bir toplumun asli temellerinden olup, toplumun ilerlemesinin ve her bireyin kendini geliştirmesinin temel koşullarından birisini oluşturur. Basın özgürlüğü bağlamında, gazetecilerin kanıtlayamayacağı söylenti ve iddiaların yayınlanması yönünden ise Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi doğruluk koşulunu makul olmayan, hatta olanaksız bir talep olarak değerlendirip, basının sadece bütünüyle kanıtlanmış olguları yayınlama zorunluluğu ile karşı karşıya bırakılması

FOOTNOTE

⁶⁹ Turkish Language Institution, Big Turkish Dictionary, <https://sozluk.gov.tr/>.

⁷⁰ 4. CC.18.09.2006,2005/7706-2006/14025.

⁷¹ Gökcan/ Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, Vol.3, Ankara 2021, p. 4645.

⁷² 4. CC. 12.12.2006, 2005/8063-2006/17603.

⁷³ Gökcan/ Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, Vol.3, Ankara 2021, p. 4645.

⁷⁴ Decree of the 4th Civil Chamber of the Court of Cassation dated 05.10.2015, numbered 2015/8705 Main and 2015/10698 Decision.

DİPNOT

⁶⁹ Türk Dil Kurumu, Büyük Türkçe Sözlük, <https://sozluk.gov.tr/>.

⁷⁰ 4.CD.18.09.2006,2005/7706-2006/14025.

⁷¹ Gökcan/ Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, 3.Cilt, Ankara 2021, s. 4645.

⁷² 4.CD. 12.12.2006, 2005/8063-2006/17603.

⁷³ Gökcan/ Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, 3.Cilt, Ankara 2021, s. 4645.

⁷⁴ Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 05.10.2015 tarihli, 2015/8705 Esas ve 2015/10698 Karar sayılı ilamı.

PART 17

self-improvement of every individual. In the context of freedom of the press, with regard to the publication of rumors and allegations that journalists cannot prove, the European Court of Human Rights considers the veracity requirement to be an unreasonable and even impossible demand, and states that if the press is confronted with the obligation to publish only fully proven facts, almost nothing can be published, which would harm the freedom of the press...

... And the defendant broadcasting organization made a publication inspired by this article. In this case, considering that the publication is in accordance with the current and visible reality, that it is within the scope of the right of the society to obtain information and the right of the press to inform, and that the event is conveyed in a way to attract the attention of the reader as required by the journalistic technique, it is necessary to revoke the decision, since it is not in accordance with the procedure and the law to make a decision in the written manner⁷⁵.

Another condition of the right of the press to report and criticize is that the news should also be up-to-date. If outdated, previously discussed in the media, outdated issues are brought back to the agenda, the aim of creating anxiety, fear or panic among the public again with untrue information will come to the agenda rather than the exercise of the right. There must be public interest and benefit in the provision of the news, and it must not be conducive to disrupting public peace. The right of the press to inform and criticize cannot be mentioned when it goes beyond the information required by the public interest and acts in a manner that is conducive to disrupting public peace and solely for the purpose of creating anxiety, fear or panic among the public. The news and the way it's presented should not lead to different connotations. In other words, there should be an intellectual link between the news and the value judgments used, and there should be no departure from reporting news.

f. Freedom to Receive and Impart Information

Within the scope of the freedom to receive and impart information, which concerns the period before the formation of thought, it is the reason for compliance with the law that enables people to access information sources in a free environment, to make choices

halinde hemen hemen hiçbir şeyin yayınlanamayacağı, bunun da basın özgürlüğüne zarar vereceği yönündedir...

... Davalı yayın kuruluşu da bu yazıdan esinlenerek yayın yapmıştır. Şu halde, yayının güncel ve görünür gerçekliği uygun olduğu, toplumun bilgi edinme, basının haber verme hakkı kapsamında kaldığı, olayın gazetecilik tekniği gereği okuyucunun çekecek şekilde aktarıldığı da gözetilerek istemin tümünden reddine karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya uygun düşmediğinden, kararın bozulması gerekmiştir⁷⁵ şeklindedir.

Söz konusu basının haber verme ve eleştirme hakkının bir diğer şartı ise haberin aynı zamanda güncel olmasıdır. Güncelliği geçmiş, daha önceden medyada tartışılmış, eskimiş konuların tekrar gündeme getirilmesinde hakkın kullanımından, ziyade gerçeğe aykırı bir bilgi ile halk arasında tekrar endişe, korku veya panik yaratma amacı gündeme gelecektir. Haber verilişinde kamunun ilgisinin ve yararının bulunması gerekmekte olup kamu barışını bozmaya elverişli olmaması da şarttır. Kamu yararının gerektirdiği bilgilerin ötesine geçilerek, kamu barışını bozmaya elverişli ve sırf halk arasında endişe, korku veya panik yaratma amacıyla hareket edildiğinde basının haber verme ve eleştiri hakkından bahsedilemeyecektir. Haber ile veriliş şeklinin birbirinden farklı çağrışımlara yol açmaması gerekmektedir. Şöyle ki haberle kullanılan değer yargıları arasında fikri bağlantı bulunmalı, haber vermenin dışına çıkılmamalıdır.

f. Haber Alma ve Öğrenme Özgürlüğü

Düşüncenin oluşumunun öncesindeki dönemi ilgilendiren haber alma ve öğrenme özgürlüğü kapsamında kişilerin bilgi kaynaklarına özgür bir ortamda erişebilmelerini, bilgiler arasında tercih yapabilmelerini ve bunlardan istedikleri sonuçları çıkarabilmeye

between information and to draw the results they want from them, and to prepare the ground for this situation. Freedom to receive and impart information, which also appears as the right of information, in a way provides the raw material for thought. If this data and information remains limited, thinking activity will also remain limited and will not develop in this direction.

Article 26 of the Constitution and Article 10 of the ECHR show the importance given to the freedom to receive and impart information and information by stating that the freedom of thought includes the freedom to receive and impart information or ideas without interference by official authorities. In this respect, the case law of the Court of Cassation is as follows;

"Considering that what is essential is the freedom of the press and the freedom to receive news, it is necessary to be extremely careful about the extent to which these freedoms are restricted; otherwise, the restriction to be made may touch the essence of the right and may create the danger that the freedom of the press and the freedom to receive news may lose its meaning. Therefore, while making regulations limiting the freedom of the press and the freedom of information, the criteria of "prohibition of touching the essence" and "the principle of proportionality" and "the requirements of the democratic social order", which are expressed in Article 13 of the Constitution, should not be overlooked in any way.

Criminal law instruments may sometimes be used to restrict freedom of the press and freedom of information. However, considering the nature of criminal law instruments, it should not be overlooked that, due to the indispensability of freedom of the press for a democratic society, recourse to criminal law instruments should be considered as an "ultima ratio" (last resort). The system of "self-monitoring of the press", which was first introduced in Sweden in 1916, emerged as a product of the ideas of preventing the state authority from interfering with the press and creating a press that is respected by the public opinion. In this sense;

The use of criminal law tools should only be considered in cases where other control mechanisms fail to achieve results.

lerini sağlayan, bu duruma zemin hazırlayan hukuka uygunluk nedenidir. Enformasyon hakkı olarak da karşımıza çıkan haber alma ve öğrenme özgürlüğü bir bakıma düşünce-nin hammaddesini sağlamaktadır. Eğer bu veriler, bilgiler sınırlı kalacak olursa düşünme faaliyeti de bu doğrultuda sınırlı kalarak gelişmeyecektir.

Anayasanın 26'ncı ve İHAS.'nin 10'uncu maddeleri, düşünce hürriyetinin, resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak veya vermek serbestliğini de kapsadığını belirterek haber alma ve öğrenme hürriyetine verdiği önemi göstermektedir. Bu doğrultuda Yargıtay'ın içtihadı;

"Asıl olanın basın ve haber alma özgürlüğü olduğu dikkate alındığında, bu özgürlüklerin sınırlandırılma ölçüsü konusunda son derece özenli davranmak gerekli olup, aksi takdirde yapılacak sınırlandırma hakkın özüne dokunacak, basın ve haber alma özgürlüklerinin anlamını yitirmesi tehlikesini doğurabilecektir. Bu nedenle, haber alma ve basın özgürlüğünü sınırlayıcı nitelikte düzenlemeler yapılırken Anayasa'nın 13. maddesinde ifadesini bulan "öze dokunma yasağı" ve "ölçülülük ilkesi" ile "demokratik toplum düzeninin gerekleri" ölçütlerini hiçbir şekilde gözden uzak tutmamak gereklidir.

Basın ve haber alma özgürlüğünün sınırlandırılmasında bazen ceza hukuku araçlarına başvurulabilmektedir. Ancak ceza hukuku araçlarının nitelikleri dikkate alındığında, basın özgürlüğünün demokratik toplum için vazgeçilmezliği nedeniyle, ceza hukuku araçlarına başvurma "ultima ratio" (son çare) olarak düşünülmesinin gerekliliği gözden kaçırılmamalıdır. Devlet otoritesinin basına müdahalede bulunmasını önlemek ve kamuoyu karşısında saygınlığı olan bir basın yaratma düşüncelerinin ürünü olarak ilk kez 1916 yılında İsveç'te uygulanmaya başlanan "basının kendi kendini denetlemesi" sistemi ortaya çıkmıştır. Bu anlamda;

Ceza hukuku araçlarının kullanılması, ancak diğer denetim mekanizmaları ile sonuca ulaşılamayan durumlarda düşünülmelidir.

Basın özgürlüğünün kötüye kullanılmasının engellenmesi gereklidir ve basın özgürlüğünün kötüye kullanılması, çoğunlukla bir ceza normunun ihlali olarak kendini göstermekte ve "basın suçu" olarak ortaya çıkmaktadır⁷⁶

FOOTNOTE

⁷⁵ Decree of the 4th Civil Chamber of the Court of Cassation dated 22.01.2018, numbered 2016/4131 Main and 2018/262 Decision.

DİPNOT

⁷⁵ Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 22.01.2018 tarihli, 2016/4131 Esas ve 2018/262 Karar sayılı ilamı.

⁷⁶ Yargıtay 19. Ceza Dairesinin 30.03.2017 tarihli, 2016/2654 Esas ve 2017/2911 Karar sayılı ilamı.

PART 17

It is necessary to prevent the abuse of freedom of the press, and the abuse of freedom of the press often manifests itself as a violation of a criminal norm and emerges as a "press crime"⁷⁶.

In terms of the crime of publicly disseminating misleading information, there are opinions that the public's right to receive and learn news limits the thinking activity in a way, while on the other hand, the disinformation environment that will occur as a result of the dissemination of untrue information constitutes an obstacle to the right to receive and learn at the point of accessing accurate information. The last situation is the fact that the right to information and learning should be examined among the reasons for compliance with the law in accordance with the evaluations to be made according to the characteristics of the concrete event in terms of the crime in question.

IV. QUALIFIED ELEMENTS

After the basic form of a crime is regulated, the elements that require an increase or decrease in the punishment according to the basic form are called qualified elements. Qualified elements may arise from the title of the perpetrator or the victim, the relationship between the perpetrator and the victim, the motive or purpose pursued by the commission of the act, the place and time of the act, or a feature of the object of the crime.

In the second paragraph of the crime of publicly disseminating misleading information regulated in Article 217/A of the Turkish Criminal Code (TCC), a qualified element has been regulated to increase the penalty in the form of "(2) If the perpetrator commits the crime by concealing his/ her real identity or within the scope of the activity of an organization, the penalty imposed according to the first paragraph is increased by half." In this context, those who publicly disseminate untrue information about the internal and external security, public order and public health of the country in a way that is conducive to disrupting public peace, in order to create anxiety, fear or panic among the public, in the case of concealing their identity or within the scope of the activities of an organization, will be deemed to have committed the qualified form of the crime in question and the penalty will be increased by half.

şeklindedir. Halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu bakımından ise kamunun haber alma ve öğrenme hakkının bir bakıma düşünme faaliyetini sınırlandırdığından bahisle görüşler varken, diğer taraftan ise gerçek olmayan bir bilginin yayılması sonucu oluşacak dezenformasyon ortamının doğru bilgiye ulaşma noktasında haber alma ve öğrenme hakkına engel teşkil ettiği görülmüştür. Son durum ise söz konusu suç bakımından somut olayın özelliğine göre yapılacak değerlendirmeler uyarınca hukuka uygunluk nedenlerinden haber alma ve öğrenme hakkının incelenmesi gerektiği gerçeğidir.

IV. NİTELİKLİ UNSURLAR

Bir suçun temel şekli düzenlendikten sonra, temel şekline göre cezanın artırılmasını veya azaltılmasını gerektiren unsurlara nitelikli unsurlar denilmektedir. Nitelikli unsurlar; failin veya mağdurun sıfatından, fail ve mağdur arasındaki ilişkiden, failin işleniş yeri ve zamandan veya suçun konusuna ait bir özellikten kaynaklanabilir.

TCK 217/A maddesinde düzenlenen halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun ikinci fıkrasında "(2) Fail, suçu gerçek kimliğini gizleyerek veya bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlemesi hâlinde, birinci fıkraya göre verilen ceza yarı oranında artırılır." şeklinde olmak üzere cezanın artırılmasına ilişkin olarak nitelikli unsur düzenlenmiştir. Bu bağlamda kimliğin gizlenmesi durumunda ya da bir örgütün faaliyeti kapsamında halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak amacıyla, ülkenin iç ve dış güvenliği, kamu düzeni ve genel sağlığı ile ilgili gerçeğe aykırı bir bilgiyi, kamu barışını bozmaya elverişli şekilde alenen yayan kişiler söz konusu suçun nitelikli halini işlemiş sayılacak ve cezasının yarısı oranında artırılması gerekecektir.

Bir diğer bahsedilmesi gereken husus ise TCK 218 maddesi olup söz konusu madde;

Another issue to be mentioned is Article 218 of the TCC, which reads as follows;

"ARTICLE 218.- (1) (Amended: 29.06.2005-5377/25.Art.) If the offenses defined in the above articles are committed through the press and broadcasting, the penalty to be imposed shall be increased by half. However, expressions of opinion that do not exceed the limits of news reporting and made for the purpose of criticism shall not constitute a crime."

Although this article is in the nature of a common provision and constitutes a qualified element regarding the increase of the penalty in case the crime is committed through the press and broadcasting, on the other hand, it points to the reasons of conformity with the law by stating in the last sentence that statements of thought that do not exceed the limits of reporting and made for the purpose of criticism will not constitute a crime. It should be noted that the crime will not occur in the event that the reason for compliance with the law is realized, and if this act is committed through the press and publication without any reason for compliance with the law, the penalty will be increased due to the presence of a qualified element.

V. FAULT

Fault is the judgement of condemnation against the perpetrator for going against the law and choosing injustice when he had the opportunity to act in accordance with the law. The reason for such condemnation is that the perpetrator, although expected to be able to act in accordance with the law and

"MADDE 218.- (1) (Değişik: 29.06.2005-5377/25.md.) Yukarıdaki maddelerde tanımlanan suçların basın ve yayın yoluyla işlenmesi halinde, verilecek ceza yarı oranına artırılır. Ancak, haber verme sınırlarını aşmayan ve eleştiri amacıyla yapılan düşünce açıklamaları suç oluşturmaz."

şeklindedir. Bu madde ortak hüküm niteliğinde olup suçun basın ve yayın yoluyla işlenmesi halinde cezanın artırılmasına ilişkin olarak nitelikli bir unsur teşkil etse de bir yandan da son cümlesindeki haber verme sınırlarını aşmayan ve eleştiri amacıyla yapılan düşünce açıklamalarının suç oluşturmayacağından bahisle hukuka uygunluk sebeplerine işaret etmektedir. Hukuka uygunluk sebebinin gerçekleşmesi durumunda suçun oluşmayacağını, herhangi bir hukuka uygunluk sebebi olmaksızın basın ve yayın yoluyla bu fiilin işlenmesi durumunda ise nitelikli unsurun mevcudiyeti sebebiyle cezanın artırılacağını belirtmek gerekir.

V. KUSUR

Kusur, failin, hukuka uygun davranmak imkânının mevcudiyetine rağmen, haksızlık işlemeyi tercih etmesi nedeniyle hakkında yapılan yargıyı ifade eder. Bu yargı ise kınanabilirlik yargısıdır. Söz konusu kınamanın nedeni failden hukuka uygun şekilde hareket edebilmesi beklenebilmesine rağmen,

FOOTNOTE

⁷⁶ Decree of the 19th Criminal Chamber of the Court of Cassation dated 30.03.2017 and numbered 2016/2654 Main and 2017/2911 Decision.

PART 17

to act in accordance with the law, chooses unlawful behaviour and does not act in a manner expected by the law.

In this context, it can be said that the realization of the material, moral and unlawfulness elements will be necessary and sufficient for the occurrence of the offence, together with the fact that paragraph 4 of Article 223 of the Code of Criminal Procedure constitutes a positive basis that fault is not an element of the offence. In the last case, a faultless perpetrator may also commit an injustice, and the realization of the injustice is a necessary condition for the perpetrator to be punished, but not a sufficient condition. The perpetrator is also required to be at fault.

A person who is capable of fault can be said to be at fault. The ability to fault can be defined as the ability to perceive the legal meaning and consequences of the act committed by a person and the ability to direct one's behavior. Based on the definition of the ability to fault, it can be said that the ability to perceive and the ability to will constitute the elements of fault.

In the last case, in order for a person to be condemned for the act he/she has committed, in other words, in order for a judgement of fault to be made about the person in question, the conditions of having the ability to fault, which are the elements of the ability to perceive and the ability to will, the awareness of injustice and the conditions that abolish the fault should not occur in the concrete event must be fulfilled together.

In this context, we think that the issues that should be examined regarding the fault relat-

hukuka aykırı olan davranışı seçmesi ve bu itibarla hukukun kendisinden beklediği şekilde hareket etmemesidir.

Bu bağlamda, CMK'nın 223. maddesinin 4. fıkrasının kusurun suçun unsuru olmadığına pozitif dayanak oluşturması ile birlikte suçun oluşması için maddi, manevi unsurların ve hukuka aykırılık unsurunun gerçekleşmesinin gerekli ve yeterli olacağı söylenebilecektir. Son durumda kusursuz olan bir fail de haksızlık gerçekleştirebilecek olup haksızlığın gerçekleşmesi ise failin cezalandırılması için gerekli şart olsa da yeterli şart değildir. Failin ayrıca kusurlu olması da aranmaktadır.

Kusur yeteneğine sahip olan bir kimsenin kusurlu olduğundan söz edilebilecektir. Kusur yeteneğini ise bir kimsenin işlemiş olduğu fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği ve davranışlarını yönlendirme kabiliyeti olan irade yeteneği olarak tanımlanabilecektir. Algılama yeteneği ve irade yeteneğinin kusurun unsurlarını oluşturduğu kusur yeteneğinin tanımından yola çıkılarak söylenebilecektir.

Son durumda ise bir kimsenin işlemiş olduğu fiilden dolayı kınanabilmesi, yani söz konusu kimse hakkında kusur yargısında bulunulabilmesi için algılama yeteneği ve irade yeteneğinin unsurları olduğu kusur yeteneğine sahip olması, haksızlık bilincinin bulunması ve kusurluluğu kaldıran hallerin somut olayda vuku bulmaması şartlarının bir arada gerçekleşmesi gerekmektedir.

Bu kapsamda TCK'ya eklenen halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçuna ilişkin kusura

ed to the offence of publicly disseminating misleading information added to the TC-C(Turkish Criminal Code) are the minority of age and alcohol or drug addiction.

Namely, with the easy accessibility of social media today, there are many underage individuals who are likely to ensure the public dissemination of misleading information, and there will be doubts about the correct interpretation of untrue information due to the small age, and in this case, the element of fault should be examined in order to clarify the issue.

The effect of minority on the fault of the person varies according to the age of the person. In the TCC, three different groups have been formed in terms of minority of age. Article 31 of the TCC;

“(1) Children who have not completed the age of twelve at the time of committing the act are not criminally liable. They may not be prosecuted criminally; however, child-specific security measures may be applied.

(2) (Amended: 29/6/2005 - 5377/5 Art.) Those who have completed the age of twelve but have not completed the age of fifteen at the time of committing the act are not criminally liable if they are unable to perceive the legal meaning and consequences of the act committed or if their ability to direct their behavior is not sufficiently developed. In the case of the existence of the ability to perceive the legal meaning and consequences of the act committed and to direct their behavior in relation to this act, the crime is committed against these persons, ...

(3) (Amended: 29/6/2005 - 5377/5 Art.) The offence is committed against persons who have completed the age of fifteen but have not completed the age of eighteen at the time of committing the act...”

is regulated as follows. This means that even an eleven-year-old child can be the perpetrator of the offence under Article 217/A of the TCC. However, since children under the age of twelve are not criminally liable pursuant to Article 31/1 of the TCC, the minority of age, which is one of the reasons that remove the fault, will come to the agenda. Even if the offence of publicly disseminating misleading information will occur in terms of minors who provide the dissemination of untrue informa-

ilişkin incelenmesi gereken hususların yaş küçüklüğü ve alkol veya uyuşturucu madde bağımlılığı olduğunu düşünmekteyiz.

Şöyle ki günümüzde sosyal medyanın kolaylıkla ulaşılabilir olması ile birlikte halkı yanıltıcı bilginin alenen yayılmasını sağlama ihtimali olan yaş küçüklüğü bireylerin fazlaca bulunduğu ve yaşın küçük olması itibarıyla gerçeğe aykırı bilgi hakkında doğru yorum yapılabilmesine ilişkin şüphelerin olacağı, bu durumda ise konuya açıklık getirilmesi bakımından kusur unsurunun irdelenmesi gerekmektedir.

Yaş küçüklüğünün kişinin kusuruna etkisi, kişinin yaşına göre değişmektedir. TCK'da yaş küçüklüğü bakımından üç farklı grup oluşturulmuştur. TCK 31. madde;

“(1) Fiili işlediği sırada oniki yaşını doldurmamış olan çocukların ceza sorumluluğu yoktur. Bu kişiler hakkında, ceza kovuşturması yapılamaz; ancak, çocuklara özgü güvenlik tedbirleri uygulanabilir.

(2) (Değişik: 29/6/2005 - 5377/5 md.) Fiili işlediği sırada oniki yaşını doldurmuş olup da onbeş yaşını doldurmamış olanların işlediği fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılayamaması veya davranışlarını yönlendirme yeteneğinin yeterince gelişmemiş olması hâlinde ceza sorumluluğu yoktur. Ancak bu kişiler hakkında çocuklara özgü güvenlik tedbirlerine hükümlenir. İşlediği fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama ve bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin varlığı hâlinde, bu kişiler hakkında suç, ...

(3) (Değişik: 29/6/2005 - 5377/5 md.) Fiili işlediği sırada onbeş yaşını doldurmuş olup da onsekiz yaşını doldurmamış olan kişiler hakkında suç,...”

şeklinde düzenlenmiştir. Demek ki on bir yaşındaki bir çocuk dahi TCK 217/A maddesi kapsamında suçun faili olabilecektir. Fakat TCK 31/1 uyarınca on iki yaşından küçük çocukların cezai sorumluluğu bulunmadığından kusuru kaldıran nedenlerden birisi olan yaş küçüklüğü gündeme gelecektir. Gerçeğe aykırı bilginin yayılmasını sağlayan yaşça küçük çocuklar bakımından halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu meydana gelecek olsa dahi kusuru kaldıran bir neden olan yaş küçüklüğü ile kusur ortadan kalkacak ve ceza olarak bir sorumluluktan bahsedilemeyecektir.

PART 17

tion, the fault will be eliminated by the minority of age, which is a reason that removes the fault, and a criminal responsibility cannot be mentioned.

Another issue, alcohol or drugs, also affects the person's ability to perceive and willpower. For this reason, the criminal responsibility of those who use alcohol or drugs in case of committing an offence is usually regulated separately in the laws. First of all, alcohol and drug addiction must be related to the offence. The evaluation to be made afterwards will vary according to whether the addiction is physiological or psychological, in other words, according to whether the alcohol or drugs were taken involuntarily (unintentionally) or voluntarily (intentionally) when paragraphs 1 and 2 of Article 34 of the TCC are considered together.

In the crime of publicly disseminating misleading information, which is the crime we examined within the scope of Article 217/A of the TCC, it is accepted that a person who commits the crime by fulfilling the elements in the legal definition regarding the dissemination of false information is not criminally responsible if he/she drinks alcohol against his/her will. In other words, the involuntary intake of alcohol or drugs and the inability to perceive the legal meaning and consequences of the act committed by the person or the significant decrease in the ability to direct their behavior in relation to this act will affect the ability of fault and will remove criminal responsibility.

On the other hand, in case of voluntary intake of alcohol or drugs, whether the offence committed while under the influence of the said substances is committed intentionally or negligently should be examined according to the way of realization and general rules of each concrete event, and there are different opinions on this issue. In our opinion, in the offence of publicly disseminating misleading information committed while under the influence of alcohol or drugs taken voluntarily, the fault will not be removed, and it will be necessary to examine whether the act was committed with a special motive. If it can be established that the offence was committed with the sole intention to cause anxiety, fear or panic among the public, the perpetrator who acted under the influence of alcohol or drugs taken voluntarily shall be criminally liable for the offence committed.

Bir diğer husus olan alkol veya uyuşturucu maddeler de kişinin algılama ve irade yeteneğini etkilemektedir. Bu nedenle alkol veya uyuşturucu madde kullananların bir suç işlemesi halinde ceza sorumluluklarının ne olacağı genellikle kanunlarda ayrıca düzenlenmektedir. Öncelikle alkol ve uyuşturucu madde bağımlılığının suçla ilintili olması gerekmektedir. Akabinde yapılacak değerlendirme ise TCK'nın 34. maddesinin 1. ve 2. fıkralarına birlikte bakıldığında bağımlılığın fizyolojik veya psikolojik olmasına göre, bir diğer deyişle alkol veya uyuşturucu maddenin irade dışı (istenmeyererek) ve bu maddelerin iradi olarak (isteyerek) alınmış olmasına göre değişkenlik gösterecektir.

TCK'nın 217/A maddesi kapsamında incelediğimiz suç olan halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunda gerçeğe aykırı bilginin yayılması hususunda kanuni tanımdaki unsurları yerine getirerek suçu işleyen bir kişinin iradesi dışında alkol aldığı durumda ceza sorumluluğunun bulunmadığı kabul edilmektedir. Şöyle ki alkol veya uyuşturucu maddenin irade dışı alınması ve bununla birlikte kişinin işlediği fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılayamaması veya bu fiille ilgili olarak davranışlarını yönlendirme yeteneğinin önemli derecede azalmış olması kusur yeteneğini etkileyecek olduğundan ceza sorumluluğunu kaldıracaktır.

Öte yandan alkol veya uyuşturucu maddenin iradi olarak alınması durumunda söz konusu maddelerin etkisi altında iken işlenen suçun kasten mi, yoksa taksirle mi işlendiği her somut olayın gerçekleşme şekline ve genel kurallarına göre incelenmesi gerektiği hususları doktrinde tartışmalı olup, bu konuda farklı görüşler mevcuttur. Kanaatimize göre iradi olarak alınan alkol ve uyuşturucu maddenin etkisi altındayken işlenen halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunda kusurun kalkması söz konusu olmayacak, fiilin özel saikle işlenip işlenmediği hususunun irdelenmesi gerekecektir. Eğer sırf halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak saikiyle hareket edildiği tespit edilebilirse, iradi olarak alınan alkol veya uyuşturucu madde altında hareket eden fail işlediği suçtan ötürü cezai sorumluluğu haiz olacaktır.

VI. ERROR

In the theory of crime, error is divided into two as error that removes intent and error that affects culpability. In terms of Article 217/A of the TCC, which is the offence we are examining, if it is not known that the information that is misleading to the public and publicly disseminated is contrary to the truth, the error that removes the intention regulated in Article 30/1 of the TCC will be in question.

If the person has committed the act in the legal definition of the offence and does not know that the act in question constitutes an injustice, to explain, if he knows that the untrue information he has publicly disseminated is untrue, but does not know that it is a crime to publicly disseminate untrue information that is misleading to the public, it will be necessary to talk about the injustice mistake regulated in Article 30/4 of the TCC, that is, as an exception to the rule that ignorance of the law is not an excuse, it will be necessary to consider it as a mistake that removes the fault. The inevitability of the error is one of the conditions required for the error that removes the fault. In terms of the offence we have examined, it is not expected that the error that removes the fault, which is Article 30/4 of the TCC, will be applied. Because Article 217/A of the TCC indicates that it is sufficient for a person to know that the act in the offence of publicly disseminating misleading information is not a crime, but that the act in question is an unjust act. In other words, since it can be said that the person who publicly disseminates false information acts with the consciousness of injustice, it will not be possible to raise the injustice mistake within the scope of the mistake that removes the fault.

In the last case, since there is no inevitability condition in terms of the error that removes the intention pursuant to Article 30/1 of the TCC, when it is not known that the information that is misleading to the public and publicly disseminated is contrary to the truth, the intention will be removed and the negligent responsibility will be reserved. However, as stated above, since the way this offence is committed with negligence is not regulated in the law, the elements of the offence will not occur and it will not be possible to punish the perpetrator for his act.

VI. HATA

Suç teorisinde hata kastı kaldıran hata ve kusurluluğu etkileyen hata olarak ikiye ayrılmaktadır. İncelediğimiz suç olan TCK'nın 217/A maddesi bakımından halkı yanıltıcı olan ve alenen yayılan bilginin gerçeğe aykırı olduğu bilinmiyorsa TCK 30/1 maddesinde düzenlenen kastı kaldıran hata söz konusu olacaktır.

Kişi suçun kanuni tanımındaki fiili meydana getirmiş ve söz konusu fiilin haksızlık teşkil ettiğini bilmiyorsa, açıklamak gerekirse alenen yaymış olduğu gerçeğe aykırı bilginin gerçeğe aykırı olduğunu biliyorsa ancak halkı yanıltıcı olan gerçeğe aykırı bilgiyi alenen yaymış olmanın suç olduğunu bilmiyorsa TCK 30/4 maddesinde düzenlenen haksızlık yanılığısından bahsetmek, yani kanunu bilmemek mazeret sayılmaz kuralının istisnası olarak kusuru kaldıran hata olarak değerlendirilmeyecektir. Kusuru kaldıran hata özelinde hatanın kaçınılmaz olması aranan şartlardan biridir. İncelediğimiz suç bakımından ise TCK 30/4 maddesi olan kusuru kaldıran hatanın uygulanması beklenmemektedir. Çünkü TCK 217/A maddesinde bir kişinin halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçundaki fiilin suç olduğunu biliyor olmasını değil de söz konusu fiilin haksız bir fiil olduğunu biliyor olmasının yeterli olduğuna işaret etmektedir. Yani gerçeğe aykırı bilgiyi aleni bir şekilde yayan kimse haksızlık bilinciyle hareket ettiği söylenebilecek olduğundan kusuru kaldıran hata kapsamında haksızlık yanılığının gündeme gelmesi mümkün olmayacaktır.

Son durumda TCK 30/1 maddesi uyarınca kastı kaldıran hata bakımından kaçınılmazlık şartı bulunmadığından halkı yanıltıcı olan ve alenen yayılan bilginin gerçeğe aykırı olduğu bilinmediğinde kastı kalkacak ve taksirli sorumluluğu saklı kalacaktır. Fakat yukarıda da belirtildiği üzere bu suçun taksirle işleniş şekli kanunda düzenlenmediğinden, suçun unsurları meydana gelmeyecek ve faile fiilden ötürü ceza verilmesi mümkün olmayacaktır.

PART 17

VII. SPECIAL FORMS OF THE OFFENCE

A. Attempt

In order to punish the offence of publicly disseminating misleading information regulated in Article 217/A of the TCC, the public dissemination of untrue information must pose a clear and imminent danger in terms of the deterioration of public peace, where the emergence of clear and imminent danger is the objective punishment condition of the offence. For this reason, the offence is punishable if this danger has arisen, while the perpetrator cannot be punished if this situation does not occur. For this reason, it is not possible to attempt the offence regulated in the article⁷⁷.

B. Complicity

In terms of the offence of publicly disseminating misleading information to the public, it is necessary to make an assessment regarding the concept of publicity and the dissemination of the offence. In this direction, considering the speed of use of social media, its spreading power and difficulty of follow-up, the methods of "retweet" and "like" in the social media application called Twitter, which is widely used today, will be subject to examination under the title of participation in crime in terms of not tolerating the commission of crime by using social media as a means.

The activity of retweeting on the social media sharing site Twitter is to share another Twitter user's post with your own followers. Therefore, a retweet is not a type of sharing said by the user himself/ herself, but a second-person statement that is shared indirectly, that is, in a way that cannot be directly attributed to the person, in order to be presented to the information of Twitter users. Retweet activity can be performed for any post that is liked or disliked, considered true or false. Presenting a statement that does not belong to the retweeter to the information of third parties will not directly put the sharer in the status of "perpetrator"⁷⁸. On the other hand, in the

VII. SUÇUN ÖZEL GÖRÜNÜŞ BİÇİMLERİ

A. Teşebbüs

TCK 217/A maddesinde düzenlenen halkı yanıltıcı bilgiye alenen yayma suçunun cezalandırılması için, gerçeğe aykırı bilginin alenen yayılması kamu barışının bozulması bakımından açık ve yakın bir tehlikenin ortaya çıkması gerekir, burada açık ve yakın tehlikenin ortaya çıkması, suçun objektif cezalandırılma şartıdır. Bu nedenle bu tehlike ortaya çıkmış ise suç cezalandırılabilir iken, bu durum gerçekleşmediği takdirde fail cezalandırılmaz. Bu sebeple, maddede düzenlenen suça teşebbüs mümkün değildir⁷⁹.

B. İştirak

Halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu bakımından suçun unsurlarından olan aleliyet kavramı ve suçun yayılmasına ilişkin bir değerlendirme yapılması gerekmektedir. Bu doğrultuda sosyal medyanın kullanılma hızı, yayılma gücü ve takip zorluğu gözetildiğinde sosyal medyanın vasıta olarak kullanılması suretiyle suç işlenmesine müsamaha edilmemesi bakımından suça iştirak başlığı altında günümüzde yaygın olarak kullanılan Twitter adlı sosyal medya uygulamasındaki "retweet" ve "like/ beğen" yöntemleri incelemeye konu olacaktır.

Twitter adlı sosyal medya paylaşım sitesinde retweet aktivitesi; bir başka Twitter kullanıcısının gönderisini kendi takipçilerin ile paylaşmaktır. Dolayısıyla retweet, kullanıcının bizzat kendisi tarafından söylenen bir paylaşım türü olmayıp, dolaylı yoldan, yani kişiye doğrudan ithaf edilemeyecek şekilde, Twitter kullanıcılarının bilgisine sunulmak amacıyla paylaşılan ikinci kişiye ait bir beyandır. Retweet aktivitesi; beğenilen veya beğenilmeyen, doğru veya yanlış kabul edilen her paylaşım için gerçekleştirilebilir. Retweet yapan şahsa ait olmayan bir beyanın üçüncü kişilerin bilgisine sunulması, paylaşanı doğrudan "fail" statüsüne sokmayacaktır⁷⁸. Buna mukabil, Yargıtay 18. Ceza

decision of the 18th Criminal Chamber of the Court of Cassation dated 07.12.2015, numbered 2015/10377 Main and 2015/12777 Decision, it was decided that the offence of insult occurred with the retweet activity⁷⁹.

In this context, in terms of the offence of publicly disseminating misleading information, it is obvious that the retweeter will directly affect the public's right to information. In our opinion, it would not be correct to accept that the offence in question is automatically realized with the retweet, on the grounds that the sharing of a post that performs the act stipulated in the material element of the offence of publicly disseminating misleading information is later shared by someone else, i.e. retweeting, in the first stage, retweeting is a method of sharing and dissemination. It is necessary to examine separately and repeatedly whether the retweeter is aware of the intent to commit an offence and whether the material elements of the offence of publicly disseminating misleading information are formed in the characteristics of the concrete event. In cases where it is understood that the purpose of the retweet activity is not to share or disseminate the thought or opinion in the field of social media, but only to like or mark or tag the thought or opinion, it cannot be considered as the offence of publicly disseminating misleading information. How-

Dairesi'nin 07.12.2015 tarihli, 2015/10377 Esas ve 2015/12777 Karar sayılı ilamında retweet aktivitesi ile hakaret suçunun oluştuğu şeklinde karar kılınmıştır⁷⁹.

Bu bağlamda halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu bakımından ise retweet yapan kişinin kamunun bilgi edinme hakkına doğrudan etki edeceği aşikardır. Bu kapsamda halkı yanıltıcı bilginin alenen yayılması suçunun maddi unsurunda öngörülen fiili gerçekleştiren bir paylaşımın, daha sonradan bir başkası tarafından paylaşılması, yani retweetlenmesi, ilk aşamada, retweetinde bir paylaşım ve yayma yöntemi olduğundan bahisle, söz konusu suçun retweet ile birlikte otomatik gerçekleştiğini kabul etmek kanaatimizce isabetli olmayacaktır. Retweet yapanın, suç işleme kastı ve somut olayın özelliklerinde yeniden paylaşımın gerçeğe aykırı bir bilgi olduğunun bilinip bilinmediği, halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun maddi unsurlarının oluşup oluşmadığının ayrıca ve tekraren incelenmesi gerekmektedir. Retweet aktivitesinin amacının sosyal medya alanında düşünce veya görüşün paylaşılması veya yayılması olmayıp da, sadece düşünce veya görüşün beğenilmesi veya işaretlenmesi veya etiketlenmesi olduğu anlaşıldığı durumlarda halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu olarak değerlendirilemeyecektir. Ancak bu tür yöntemlerle sosyal medyada sırf halk

FOOTNOTE

⁷⁷ Gökcan/ Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, Vol.3, Ankara 2021, p. 7315.

⁷⁸ Ersan Şen, Yorumluyorum 25, Ankara 2022, p. 545-54.

⁷⁹ Decree of the 18th Criminal Chamber of the Court of Cassation dated 07.12.2015, numbered 2015/10377 Main and 2015/12777 Decision.

DİPNOT

⁷⁷ Gökcan/ Artuç, Türk Ceza Kanunu Şerhi, 5.Cilt, Ankara 2021, s. 7315.

⁷⁸ Ersan Şen, Yorumluyorum 25, Ankara 2022, p. 545-54.

⁷⁹ Yargıtay 18.Ceza Dairesi'nin 07.12.2015 tarihli, 2015/10377 Esas ve 2015/12777 Karar sayılı ilamı.

PART 17

ever, if the person or persons who publicly post on social media with such methods with the sole purpose of creating anxiety, fear or panic among the public allow the direct or indirect dissemination of false information subject to the crime, in this case, it may be mentioned that the offence of publicly disseminating misleading information has occurred in terms of the person or persons who made the post. On the other hand, if it can be proved that a group acts together in a way that contributes to the public dissemination of information that is known to be untrue with the sole purpose of creating anxiety, fear or panic among the public, joint perpetration will have to be evaluated.

The like/ liking activity on the social media sharing site called Twitter consists of liking or marking the post. Decree of the 4th Criminal Chamber of the Court of Cassation dated 17.11.2014, numbered 2013/5598 Main and 2014/33171 Decision is as follows;

*"Liking an insulting post does not constitute the elements of the offence of defamation unless it is shared on the internet or transferred to others"*⁸⁰.

In this context, in terms of the offence of publicly disseminating misleading information, it is understood that the elements of the offence will not occur in cases where the like activity does not include the purpose of sharing, transferring or disseminating to others on social media.

C. Concurrence

We believe that in some cases where the act, which is included in the material elements of the crime, causes the crime of publicly disseminating misleading information, the crime of slander, which is included in Article 267 of the TCC, may also occur. In this case, it should be stated that the provisions of different kinds of intellectual gathering will be applied and the perpetrator will be sanctioned for the crime of slander, which has a heavy penalty.

To mention that the crime of spreading misleading information to the public is commit-

arında endişe, korku veya panik yaratmak saikiyle alenen paylaşım yapan şahıs ve şahısların, suça konu gerçeğe aykırı bilginin doğrudan veya dolaylı yayılmasına imkan tanımaları halinde, bu durumda paylaşımı yapan şahıs veya şahıslar bakımından halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçunun oluştuğundan bahsedilebilecektir. Öte yandan bir grubun gerçeğe aykırı olduğu bilinen bir bilgiyi sırf halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak amacıyla alenen yayılmasına katkı sağlayacak şekilde birlikte hareket etmesi durumunun ispat edilebilmesi halinde müşterek failliğin değerlendirilmesi gerekmektedir.

Twitter adlı sosyal medya paylaşım sitesinde like/ beğeni aktivitesi; paylaşımın beğenilmesinden veya işaretlenmesinden ibarettir. Yargıtay 4. Ceza Dairesi 17.11.2014 tarihli, 2013/5598 Esas ve 2014/33171 Karar sayılı ilamı;

*"Hakaret içerikli paylaşımı beğenmek, internet ortamında paylaşılıp veya başkalarına aktarılmadığı takdirde hakaret suçunun unsurlarını oluşturmaz"*⁸⁰ şeklindedir.

Bu bağlamda halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçu bakımından like/ beğeni aktivitesinin sosyal medyada paylaşma, başkalarına aktarma veya yayma amacı içermediği durumlarda suçun unsurlarının oluşmayacağı anlaşılmaktadır.

C. İçtima

Suçun maddi unsurlarında yer alan fiilin halkı yanıltıcı bilgiyi alenen yayma suçuna sebebiyet verdiği bazı durumlarda aynı zamanda TCK'nın 267. maddesinde yer alan iftira suçunun da meydana gelebileceği tarafımızca düşünülmektedir. Bu durumda farklı neviden fikri içtima hükümlerinin uygulanacağını ve failin cezası ağır olan iftira suçundan yaptırma tabi tutulacağını ifade etmek gerekir.

Halkı yanıltıcı bilgiye alenen yayma suçunun en az üç kişi ile suç işlemek amacıyla suç örgütü olarak ifade edebileceğimiz bir grupta işlenmesi durumundan da bahsetmek gere-

ted with at least three people and a group that we can describe as a criminal organization with the aim of committing a crime, Article 220/4 of the TCC; pursuant to "In the event that a crime is committed within the framework of the activities of the organization, a penalty will also be imposed for these crimes", it will be necessary to establish a provision both from Article 220 of the TCC and from the 2nd paragraph of Article 217/A of the TCC within the scope of the organization's activities.

VIII. SANCTION

Anyone who commits the crime of publicly disseminating false information in order to create anxiety, fear or panic among the public, which is regulated in the first paragraph of Article 217/A of the TCC, is sentenced to imprisonment from one year to three years.

If the perpetrator is given a prison sentence of less than two years, the institution of postponing the announcement of the verdict regulated in Article 231 of the TCPC may come to the agenda. If this institution is not implemented and the perpetrator is sentenced to 2 years or less in prison, the prison sentence given in accordance with Article 51 of the Turkish Criminal Code may be postponed.

According to the second paragraph of the article, if the crime is committed by hiding the

kirse TCK 220/4 maddesi; "Örgütün faaliyeti çerçevesinde suç işlenmesi halinde, ayrıca bu suçlardan dolayı da cezaya hükmolunur" uyarınca örgütün faaliyeti kapsamında hem TCK'nın 220. maddesinden hem de TCK'nın 217/A maddesinin 2. fıkrasından hüküm kurulması gerekecektir.

VIII. YAPTIRIM

TCK'nın 217/A maddesinin birinci fıkrasında düzenlenen halk arasında endişe, korku veya panik yaratmak amacıyla gerçeğe aykırı bilgiyi alenen yayma suçunu işleyen kimse, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Faile, iki yıldan az hapis cezası verilir ise, CMK'nın 231. maddesinde düzenlenen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumu gündeme gelebilir. Bu kurum uygulanmaz ve faile 2 yıl ve daha az hapis cezası verilir ise, TCK'nın 51. maddesi uyarınca verilen hapis cezasının ertelenmesi yoluna gidilebilecektir.

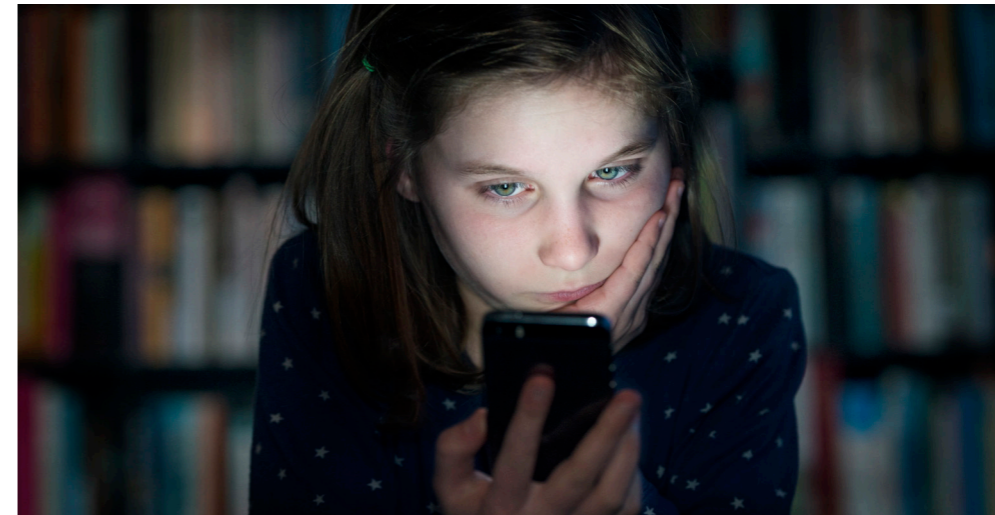
Maddenin ikinci fıkrasına göre suçun gerçek kimliğin gizlenerek veya bir örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde, faile

FOOTNOTE

⁸⁰ Decree of the 4th Criminal Chamber of the Court of Cassation dated 17.11.2014 and numbered 2013/5598 Main and 2014/33171 Decision.

DİPNOT

⁸⁰ Yargıtay 4. Ceza Dairesi 17.11.2014 tarihli, 2013/5598 Esas ve 2014/33171 Karar sayılı ilamı.

PART 17

IN CASE THE CRIME IS COMMITTED BY CONCEALING THE REAL IDENTITY OR WITHIN THE FRAMEWORK OF ORGANIZATIONAL ACTIVITY, THE PENALTY IS INCREASED FIRST BECAUSE THE REAL IDENTITY IS HIDDEN OR COMMITTED WITHIN THE FRAMEWORK OF ORGANIZATIONAL ACTIVITY, AND THEN BECAUSE IT IS COMMITTED THROUGH THE PRESS AND BROADCASTING.

real identity or within the framework of an organizational activity, the punishment to be given to the perpetrator can be increased by half. The rate to be increased here is at most half, it is possible to impose less sanctions, but it is not possible to increase it more.

In case the crime is committed through the press and broadcasting, the penalty can be increased up to half, pursuant to Article 218 of the Turkish Criminal Code. Here, too, less increase is possible, but it is not possible to increase it more than half.

In case the crime is committed by concealing the real identity or within the framework of organizational activity, the penalty is increased first because the real identity is hidden or committed within the framework of organizational activity, and then because it is committed through the press and broadcasting.

IX. PROSECUTION PROCEDURE, COMPETENT AND AUTHORIZED COURT

The follow-up of the crime regulated in both paragraphs of Article 217/A of the TCC is not dependent on the complaint, it must be followed ex officio.

The court in charge of the crime regulated in the article is the Criminal Court of First Instance pursuant to the upper limit of the penalty stipulated for the crime regulated in the article and Article 11 of the Law No. 5235. In case the crime is committed

verilecek ceza yarı oranında artırılabilir. Burada artırılacak oran en fazla yarısıdır, daha az yaptırım yapılması mümkündür, ancak daha fazla artırmak mümkün değildir.

Suçun basın ve yayın yoluyla işlenmesi halinde de, TCK'nın 218. maddesi uyarınca ceza yarı oranına kadar artırılabilir. Burada da daha az artırım mümkün olmakla birlikte yarısından fazla artırmak mümkün değildir.

Suçun gerçek kimliğin gizlenerek veya örgüt faaliyeti çerçevesinde, basın ve yayın yoluyla işlenmesi halinde, ceza önce gerçek kimliğin gizlenmesi veya örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenmesi sebebiyle, daha sonra da basın ve yayın yoluyla işlenmesi nedeniyle artırılır.

IX. KOVUŞTURMA USULÜ, GÖREVLİ VE YETKİLİ MAHKEME

TCK'nın 217/A maddesinin her iki fıkrasında düzenlenen suçun da, takibi şikayete bağlı değildir, re'sen takibi gerekir.

Maddede düzenlenen suçtan dolayı görevli mahkeme, maddede düzenlenen suç için öngörülen cezanın üst sınırı ve 5235 sayılı Kanunun 11. maddesi uyarınca Asliye Ceza Mahkemesi'dir. Suçun 5187 sayılı Kanunun 27. maddesi uyarınca tabi basın yayın yoluyla işlenmesi halinde, 2 nolu Asliye Ceza

through the media, pursuant to Article 27 of the Law No. 5187, the Criminal Court of First Instance no. 2 is in charge and these cases are considered urgent matters.

The competent judicial authority, on the other hand, is not the place where the public community is located, but the place where the false information is publicly disseminated.

Mahkemesi görevlidir ve bu davalar acele işlerden sayılır.

Yetkili yargı mercii ise, halk topluluğunun bulunduğu yer değil, alenen gerçeğe aykırı bilginin yayıldığı yer merciidir.

SUÇUN GERÇEK KİMLİĞİN GİZLENEREK VEYA ÖRGÜT FAALİYETİ ÇERÇEVESİNDE, BASIN VE YAYIN YOLUYLA İŞLENMESİ HALİNDE, CEZA ÖNCE GERÇEK KİMLİĞİN GİZLENMESİ VEYA ÖRGÜT FAALİYETİ ÇERÇEVESİNDE İŞLENMESİ SEBEBİYLE, DAHA SONRA DA BASIN VE YAYIN YOLUYLA İŞLENMESİ NEDENİYLE ARTIRILIR.

BIBLIOGRAPHY

DURMUŞ TEZCAN/ MUSTAFA RUHAN ERDEM/ R. MURAT ÖNOK, Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, 10. Baskı, Ankara 2013.

ELİF ERGÜNE, Tehlike Suçları Bağlamında Halkı Kin ve Düşmanlığa Tahrik veya Aşağılama Suçları (TCK m. 216), Istanbul Law Journal, V. 78, Iss. 3, 2020.

ERSAN ŞEN, Halkı Yanıltıcı Bilgiyi Alenen Yayma Suçu, (Date of Access:30.12.2022) <https://www.hukukihaber.net/halki-yaniltici-bilgiyi-alenen-yayma-sucu-makale,10385.html>

ERSAN ŞEN, Yorumluyorum 25, Ankara 2022.

HASAN TAHSİN GÖKCAN/ MUSTAFA ARTUÇ, Türk Ceza Kanunu Şerhi, Volume 3.4.5., Ankara 2021.

İZZET ÖZGENÇ, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 17th Edition, Ankara 2021.

Kahramanmaraş Deputy Ahmet Özdemir, Istanbul Deputy Feti Yıldız and 64 Members of Parliament's Law on Amendments to the Press Law and Some Laws (2/4471) and Reports of the Digital Media Commission and the Justice Commission, chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www5.tbmm.gov.tr/sirasayi/donem27/yil01/ss340.pdf.

MAHMUT KOCA/ İLHAN ÜZÜLMEZ, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 15th Edition, Ankara 2020.

MEHMET EMİN ARTUK, "Türklüğü, Cumhuriyeti, Devletin Kurum Ve Organlarını Aşağılama Suçu", TBB Dergisi, Iss. 70, 2007.

MEHMET EMİN ARTUK/ AHMET GÖKÇEN/ MEHMET EMİN ALŞAHİN/ KERİM ÇAKIR, Ceza Hukuk Genel Hükümler,15th Edition, Ankara 2021.

MEHMET EMİN ARTUK/ AHMET GÖKÇEN/ MEHMET EMİN ALŞAHİN/ KERİM ÇAKIR, Ceza Hukuk Özel Hükümler,19th Edition, Ankara 2021.

Türk Language Institution, Big Turkish Dictionary, [https://sozluk.gov.tr/\(AB1\)](https://sozluk.gov.tr/(AB1)).

VELİ ÖZER ÖZBEK/ MEHMET NİHAN KANBUR/ KORAY DOĞAN, PINAR BACAĞSIZ/ İLKER TEPE, Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler, 3. Baskı, Ankara, 2012.

KAYNAKÇA

DURMUŞ TEZCAN/ MUSTAFA RUHAN ERDEM/ R. MURAT ÖNOK, Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, 10. Baskı, Ankara 2013.

ELİF ERGÜNE, Tehlike Suçları Bağlamında Halkı Kin ve Düşmanlığa Tahrik veya Aşağılama Suçları (TCK m 216), Istanbul Hukuk Mecmuası, C. 78, S. 3, 2020.

ERSAN ŞEN, Halkı Yanıltıcı Bilgiyi Alenen Yayma Suçu, (Erişim:30.12.2022) <https://www.hukukihaber.net/halki-yaniltici-bilgiyi-alenen-yayma-sucu-makale,10385.html>.

ERSAN ŞEN, Yorumluyorum 25, Ankara 2022.

HASAN TAHSİN GÖKCAN/ MUSTAFA ARTUÇ, Türk Ceza Kanunu Şerhi, 3.4.5.Cilt, Ankara 2021.

İZZET ÖZGENÇ, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 17.Bası, Ankara 2021.

Kahramanmaraş Milletvekili Ahmet Özdemir, Istanbul Milletvekili Feti Yıldız ve 64 Milletvekilinin Basın Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/4471) ile Dijital Mecralar Komisyonu ve Adalet Komisyonu Raporları, chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www5.tbmm.gov.tr/sirasayi/donem27/yil01/ss340.pdf.

MAHMUT KOCA/ İLHAN ÜZÜLMEZ, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, 15. Baskı, Ankara 2020.

MEHMET EMİN ARTUK, "Türklüğü, Cumhuriyeti, Devletin Kurum Ve Organlarını Aşağılama Suçu", TBB Dergisi, S. 70, 2007.

MEHMET EMİN ARTUK/ AHMET GÖKÇEN/ MEHMET EMİN ALŞAHİN/ KERİM ÇAKIR, Ceza Hukuk Genel Hükümler,15. Baskı, Ankara 2021.

MEHMET EMİN ARTUK/ AHMET GÖKÇEN/ MEHMET EMİN ALŞAHİN/ KERİM ÇAKIR, Ceza Hukuk Özel Hükümler,19. Baskı, Ankara 2021.

Türk Dil Kurumu, Büyük Türkçe Sözlük, <https://sozluk.gov.tr/>.

VELİ ÖZER ÖZBEK/ MEHMET NİHAN KANBUR/ KORAY DOĞAN, PINAR BACAĞSIZ/ İLKER TEPE, Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler, 3. Baskı, Ankara, 2012.